

YALANNAME

Prof. Dr. Durmuş Ali Kayapınar

2010

Sayın Hayrettin Karaman “Bir Varmış Bir Yokmuş” isimli, müsemmasıyla birebir çakışan üç iri ciltlik bir MASAL KİTABI yazmışlar. Hiç kuşkusuz bu masala: “Esâtîru’l-Evvelîn: Eskilerin Masalları” demektense, “Ekâzîbü’l-Âhirîn: Yenilerin Yalanları” yâda Ebâtîlü’l-Müceddidîn: Modernistlerin Mavalları” demek gerçeği daha iyi yansıtacaktır. Çünkü kendileri Modernistlik, Mezhepsizlik, Telfik, Taklîd, Din Devrimi, Semavi Dinler Birliği, Dinler Arası Diyalog, Global Din, Kitlesele Din, İlimli İslam, Bütün Din ve Dinsizliklerin Birliği, Medeniyetler İttifakı ve benzeri “Evvel yok idi iş bu rivayet yeni çıktı” kabilinden bütün YENİ ÇIKTI’lıkların Türkiye’deki ilk kaynağıdırlar. Zira İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü’nün ilk mezunları, Hayrettin’in Muhterem Ahmet Davudoğlu Hocamızla kavgalarını, Abdûh ve Reşid Rıza gibi mason ve misyoner uşaklarının sapıklıklarını savunurken sarfettiği hakarete varan sözlerini bilirler. Davudoğlu Hocamızın “Din Tahripçileri” adlı kitabı, merhum Necip Fazıl’ın çeşitli kitap ve yazıları, Enver Baytan, Hüseyin Hilmi Işık, Mehmet Ali Demirbaş, Ali Nar ve benzerlerinin kitap ve yazıları artık basılmaz olmuştur.

Benim konuyla hiç alakası olmayan kitaplarım dahi değil basılıp yayınlanmak, kitapçı dükkânlarına bile sokulmamaktadır. Bir Hayrettin beyin din tahribi içerikli kitaplarına ve şu MASAL'ına bakın; baskısının, tertibinin, sayfa düzeninin tashihinin, cildinin mükemmelliğine bakın; bir de Doğru Yorum dergisinin durumuna?!... Neden dersiniz?!... Vallahi dilim varmıyor ama herhalde samimi ve gerçek Müslümanların Ahireti unutup nefsüheva ve zevküsafa havuzlarından bir türlü dışarı çıkmayı göze alamamalarından olsa gerek. Sormak lazım, sayıları milyonları aşan İmam Hatip, İslam Enstitüsü, İlahiyat ve Kur'an Kursu mezunları, özel ve sivil gayret mahsulü ciddi İslam Eğitimi almış milyonlar nerede?!... Bunlar şu bir elin parmakları sayısını aşmayan dört ekran gülünden mi ibaret?!... Hiç din eğitimi almamış, en cahil insanımızın bile laflarını komik bulup alay ettiği bu nevezuhûr allameler(!) nereden çıkmış, bunlar neden her programın bulunmaz hint kumaşı oluyor da, başkaları yok?! Neden bunların saçmalıkları vitrinleri süslüyor da milyonların içerisinde gizlenmiş ve sesi sedası duyulmayan gerçek din alim ve ta'vîzsiz peygamber aşklarının esamesi hiç okunmuyor?!... Neden hep meydanlar onların da, bunların değil?!..Neden imanın şartları ve Kur'an'ı Kerim'in içinde "Muhammed'ür Rasûlullah: Muhammed Allah'ın Rasûlüdür" yok diyenlerin öksürükleri bile ciltler halinde vitrinleri dolduruyor ve hiç gündemden düşürülmüyor da; var diyenlere bütün kapılar kapatılıyor. Burada aklıma Merhum Davudoğlu Hocamın Din Tahripçileri adlı şâheserinde Hayrettin Karaman'a yönelttiği şu beyti geliyor:

YÜRÜ KİM MEYDAN SENİNDİR BU GECE,
SOHBET-İ ŞEYTAN SENİNDİR BU GECE!..

Hayrettin Bey söz konusu MASAL'ının içerisine gıllü-ğış, yalan yanlış ne bulduysa doldurmuşlar. Aradan kırk yıl geçmiş olmasına rağmen, yüzüne vurulmuş olan acı gerçeklerin zehrini hazmedememiş, din adına dine vurdukları darbelerin amansız vicdan azabını -eğer duyuyorsa- sindirememiş ve arkalarına düştükleri yeminli yandaşların -hiç değilse- bir kısmının çark edip İslam'ın gerçeğine dönüşlerinden duydukları kinin amansız alevlerini söndürememiş olmalı ki, her rengi içeren bukalemun kalemlerini yeniden ele almış ve her yöne dönen zehirli dillerini işbirlikçilik sahasına dolu dizgin bir daha salmış ve şahsım ve kitabım hakkında şu hezeyanları kaleme almışlardır.

Buyurmuşlar ki:

“Suriyeli Said Ramazan el-Bûtî bir kitap yazıyor. Bu kitabın içindekiler okunduğunda benimle Bûtî'nin İctihat ve Taklîd hakkında aynı görüşte olduğumuz anlaşılıyor. Fakat çeşitli sebeplerle bana ve hizmet arkadaşlarıma karşı çıkan “hasta adam” Durmuş Ali Kayapınar bu kitaba bir önsöz yazıyor ve kitabın arka kapağını da ithamlarla dolduruyor. Bunları okuyanlar kitabın aslının da bana karşı olduğunu sanıyorlar... Kitabın arka kapağındaki sözler yenilir yutulur cinsten değil ve bunların, Bûtî'nin kitabında asla yeri yok. Bakın neler diyor: “Mezhepsizler diyor ki: Müslümanlar

bir din devrimine şiddetle muhtaçtır... İslam hükümetleri din ile siyaseti birbirinden ayırmaya mecbur kalacaklardır... Dört imamı taklid etmek küfürdür... Mezhepliler Allah'ı bırakıp da... mezheb imamlarını kendilerine ilah ve rab edinmişlerdir... İctihat yapmak gayet basittir. Sala vermek sapıklıktır. Sala veren müezzin müşriktir... Eli tesbihliler sefihtir, alçaktır, sapıktır, bid'atçıdır..."

Necip Fazıl Kısakürek, Tercüman gazetesindeki bir yazısında (22 Ekim 1977, Doğru Yolun Sapık Kolları), tabii –her zaman yaptığı gibi- kitabı okumadan, yalnızca arka kapaktaki saçmalıkları okuyup inanarak iktibas ediyor ve şöyle de takdim ediyor: “Şimdi onların (reformcuların, mezhepsizlerin) toplu olarak iddialarını hulasa edelim. Bu hulasa Dr. Ramazan el-Bûtî'den Türkçe'ye çevrilen Mezhepsizlik isimli eserin arka kapağına konulmuş ve fasıl fasıl yeri işaret edilmiş bir tablodur..."

“...fasıl fasıl yerinin işaret edilmiş” olduğu Necip Fazıl'ın uydurmasıdır: ne işaret vardır, ne işaret edildiği söylenmektedir ne de kitapta bunlardan bir satırı mevcuttur.”⁽¹⁾

Şimdi Sayın Hayrettin Karaman beyin bu isnatlarına dönelim ve bu iddiaların doğruluk ve hastalık derecelerini test edelim:

(1) Hayrettin Karaman: Bir Varmış Bir Yokmuş III, sayfa: 78,79

1)BÛTÎ İLE AYNI GÖRÜŞTEYİMİŞ

İctihad ve taklid konusunda Hayrettin Karaman Dr. Bûtî ile aynı görüşteymiş?!...

Doğru Yorum dergisinin 8 ve 10. sayılarında “Mezhepsizlik ve İctihad” başlığı altında Hayrettin Karaman’ın aşırı bir ictihad yanlısı olduğunu Abdûh Efgani, Reşid Rıza, Mahmasani, Fazlurrahman gibi birçok mason ve misyoner işbirlikçilerle ictihad kapısını -sanki kapalıymış gibi- ardına kadar açmak için tekmeleyip durduklarını kendi kitaplarından sayfa sayfa kaynak göstererek isbatlamıştık. Sayın Hayrettin Karaman’ın “İctihad Şûrası”, “İctihad Enstitüsü”... gibi önerilerini de aktarmıştık.

Şimdi de Sayın Karaman’ın ictihad ve taklid konusunda Dr. Bûtî ile aynı görüşte olduğu iddiasıyla karşılaşyoruz.

- a) Dr. Bûtî kendisiyle ictihad ve taklid konusunda aynı görüşte olsaydı, **“Kur’an, âlimi nasıl Kitap ve Sünnet’in delillerine sımsıkı sarılmaya zorlamışsa; cahili de, âlimin verdiği fetva ve yaptığı ictihadlara öylesine sağlam sarılmaya zorlamıştır.”** ⁽²⁾ dermiydi?!...

(2) *Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Syf: 166-167*

- b) Dr. Bûtî, Hayrettin’le İctihad ve Taklid konusunda aynı görüşte olsaydı, **“Mukallidler, müctehid olmadıklarına göre, delillerden hiçbir sonuç elde edemezler... Onların böyle birşey yapmaya kalkmaları asla caiz değildir. Zira Cenabı Hak: “Eğer bilmiyorsanız zikir ehli (Müctehid) âlimlere sorun” buyurmuştur. Mukallidlerin dinin hükümleri hakkında başvuracakları biricik kaynak müctehitlerdir.”** ⁽³⁾ cümlelerini nakledermiydi?!...
- c) Eğer Dr. Bûtî, Hayrettin beyle ictihad ve taklid konusunda aynı görüşte olsaydı: **“Ta ezelden bu güne kadar Müslümanlar halkın Müctehid ve Mukallid diye iki kısma ayrıldıklarını ve Mukallid’in Müctehidlerden birine tabi olmasının zaruri olduğunu bütün açıklık seçikliğiyle bilerek yaşamışlardır.”** ⁽⁴⁾ dermiydi?!...

Sayın Karaman’ın “Bûtî benimle aynı görüştedir” demesinin kocaman bir yalan olduğu sadece bu üç delille değil, Mezhepsizlik Tercemesi baştan sona okunduğu takdirde belki üç yüz delille isbat edilebilecektir.

Bilindiği gibi Dr. Bûtî El-Lâmezhebiyye’sini El-Hucendi takma isimli birinin “Belli Bir Mezhebe

(3) *Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Syf: 166–167. Şâtîbî Muvafakat cild:4 Syf.290–292*

(4) *Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Syf: 83*

Bağlanmak Zaruri midir” isimli risalesine cevap olarak yazmıştır.

Sayın Karaman İctihad ve Taklid konusunda Dr. Bûtî ile değil de; tam tersine Bûtî’nin hakkında reddiye olarak koca kitap yazdığı El-Hucendi ve yandaşlarıyla aynı görüştedir.

El-Hucendi’nin şu sözlerine bir göz gezdirilirse, Hayrettin Bey’in Dr. Bûtî ile mi aynı fikirde yoksa Bûtî’nin kirli çamaşırlarını ortaya serdiği Hucendi ile mi aynı fikirde olduğu ayna gibi açığa çıkacaktır.

El-Hucendi şöyle diyor: **“İctihad yapma yolunu öğrenmek gayet kolaydır. Bunun için Muvatta, Sahihayn (Buhari ve Müslim), Süneni Ebi Davud, Tirmizi ve Nesei adındaki hadis kitapları kâfidir. Daha Fazla kitaba lüzum yoktur. Bu kitaplar da bilinen ve tanınan kitaplardır. En kısa zamanda öğrenilmeleri de mümkündür. Sana düşen bunları öğrenivermekten ibarettir. Eğer sen bunları henüz öğrenmemiş de, bazı kardeşlerin senden önce davranarak öğrenmişler, sana bunları bildiğin bir dille anlatmışlarsa, artık senin için ortada bir problem yoktur. İctihad yapman için bir sakınca kalmamış olur.”** ⁽⁵⁾

Bir Müctehid’in taşınması gereken zorunlu şartlar şöyle

(5) *Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Syf: 165*

dursun ictihat yapacağı delillerin dilini bilmeye bile gerek yokmuş! “Sana birileri bu hadisleri senin bildiğin bir dille anlatırsa ictihad yapabilirsin” diyor. Bu ifade Mutlak Müctehid’lik Kurumu oluşturmak için Hayrettin bey’in ictihad Şurası’na almayı önerdiği farklı sahaların uzmanları; din bilmez, dil bilmez, delil bilmez, yol bilmez insanları toplamayı teklif etmesini hatırlatmaktadır

El-Hucendi’nin Bûtî’nin şiddetle karşı çıktığı **“Aynı konuda çok sayıda farklı farklı hadislerle karşılaşırsan, bütün bu rivayetlere göre amel edebilir, bazen birini, bazen öbürünü uygulayabilirsin”** ⁽⁶⁾ sözü Hayrettin bey’in sözlerini mi, Reşid Rıza’nın sözlerini mi yoksa Bûtî’nin sözlerini mi yansıtıyor? dersiniz.

Demek ki Sayın Hayrettin Karaman “Bûtî ile ictihad ve taklid konusunda aynı görüşteyiz” sözüyle yalanlarına bir yalan daha katmakta ve suçlarına Bûtî’yi de ortak etmeye çalışmaktadır. Müctehid hiç yalan söyler mi? Kendi suçunu başkalarına atan adamdan müctehid olur mu? ...

El-Hucendi’ye göre: “İctihat yapmak çok kolaymış! Bunun için birkaç hadis kitabına sahip olmak yeterliymiş!” Hayrettin Karaman, Reşid Rıza, Muhammed Abduh ve benzerlerine göre: “İctihat kapısını ardına kadar açmak şartmış!” Hayrettin Karaman da Dr. Said Ramazan El-Bûtî

(6) *Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Syf: 165*

ile “ictihat ve taklid konusunda aynı görüşteymiş”!...

Buyurun bakalım bu konularda Dr. Bûtî ne söylemiş:

“Peki, Buhari ve Müslim’i, bu gün (adlarını bile duymamış) Müslüman halkın çoğunluğu önüne koy ve onlara bu iki kitaptaki nass’lardan dinlerinin hükümlerini anlamalarını söyle bakalım ne oluyor?!... Sonra da gör, cahillik nasıl körü körüne dabalamak ne biçim ve Din’le oynamak ne türlü oluyormuş!...

Yoksa allame(!) Hucendi ve Ustad Elbani’nin zırvalarını, istisna ve sivriliklerini acayip bir şekilde müdafalarında direnişlerindeki maksat ve hikmet bu mudur?!... Müslümanları cahil bırakmak anlayamadıkları nass’lar içerisinde dabalamalarını ve dinlerini oyuncak haline getirmelerini sağlamak mıdır?!...”⁽⁷⁾

Bu mezhepsizlerin İslam’ın Şer’i hükümleri hakkında, Cumhur-u Eimme’ye müctehid imamların kahir çoğunluğuna muhalefet edip; diğer âlimlerden kendilerine muvafık gördükleri kimselerle muvafakat ettikleri bir takım özel ictihatlarının bulunması, bizim için mühim değildir... Burası bizi ilgilendirmez...

Biz, onların zahib ve kail oldukları bu görüş

(7) *Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Syf: 95*

hususunda tamamen onlara zıt bir görüşe sahip bulunuyoruz. Biz Cumhur-u Ulema'nın zahib ve kail oldukları görüşü tercih ediyor ve onu üstün tutuyoruz. Bu adamların icthah yapmaya muktedir olduklarını kabul etmiyoruz.

Eğer münasebet düşerse, onlarla bütün bu konularda kardeşçe ve sakin bir şekilde münakaşa edebiliriz...

İslam tarihinde bir takım kimselerin çıkıpta kendilerinin icthah yaptıklarını ve müctehit olduklarını iddia etmeleri... Yeni uydurulmuş ve ilk defa karşılaşılan bir şey değildir.

Fakat bizim kabul etmediğimiz ve benimsemediğimiz nokta: bu insanların sahip oldukları şahsi görüşlerini, mezhep imamlarıyla harb edecekleri ve onlarla mahşeri Müslüman topluluklarının arasındaki sağlam bağları kesecekleri birer keskin kılıç ve birer amansız silah kabul etmeleri ve bu silahlarla, mümkün olan her münasebette camilerde, kabile ve mahallelerde fitne ve fesadı kamçulamalarıdır... Zira hal-i hazır'da bu kimselerin büyük çoğunluğunun durumu bundan ibarettir.

Bu adamlar, Allah'a ve Allah'ın dinine davet yolunu bırakmışlardır. İslam'dan inhiraf edenler ve onlardaki sapıklık, tereddüt ve taşkınlıklarla uğraşmaktan vazgeçmişlerdir. Yaptıkları icthahlar hakkında

kendilerine muhalefet eden, dört mezhep imamlarından birinin mezhebine sarılmakta ısrar eden veya kendisinin icthad yapacak güçte olmadığını ve imamlardan birini taklid etmeye mecbur olduğunu ilan eden her dindar kişiye saldırıya geçiyorlar. Böylece onlarla sonu olmayan bir kavga koparıyorlar. Onlarla yaptıkları bu mücadeleyi (dinde) yeri yurdu olmayan amansız bir düşmanlık derecesine vardiıyorlar. Onları sapıklıkla itham ediyorlar. İmamlarına cahillik isnad ve iftirasında bulunuyorlar. İmamların kitaplarını KÜFLÜ'lük ve hak yoldan dışarı çıkmış olmakla vafediyorlar!....”⁽⁸⁾

Bu sözlerin sahibi Dr. Bûtî, Sayın H.Karaman'la nasıl aynı görüşte olabilir?!..

(8) Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Syf: 197-198

2)HASTA ADAM MIŞİM

Sayın Hayrettin Karaman kendileri ve işbirlikçilerinin daha önce şahsıma takmış oldukları; “Yalancı, cahil, menfaatçi, paracı, şahsiyetsiz, müfteri, yaygaracı, çanakçı, rüşvetçi, şahsiyet kablosu kontak yapmış ceryan teli, kendi kalesine gol atan futbolcu, fitne siperlerine sığınan mürşid, cezayı hak eden adam...” İsimleri yetmemiş. Şimdi bunlara bir de “hasta adam” ismini eklemiştir.

Ben bütün bu ve benzeri hakaretlerine karşı dava etmedim, ama kendileri beni 163. maddeden ağır cezada yargılatıldılar. Kitabımı toplattılar. Aykırı fikirleriyle ün salmış bir İlahiyat Profesörüne “Bu kitapta 163’e aykırılık var. Suç unsurları tekemmül etmiştir.” şeklinde rapor hazırlatıldı. Bereket versin bu profesörün tam tersi zihniyette bir bilirkişi heyeti: “Bu kitapta yazar kendi inançlarını savunmaktadır. İçerisinde ne 163’e, ne laikliğe ne de rejime muhalefet vardır.” anlamında bir rapor verdi de kurtulduk. Yalnız bu arada ne hikmetse bütün matbaa, yayınevi ve kitapçılar kitaplarımı basmak, dağıtmak ve satmak şöyle dursun, ellerini sürmekten bile çekindiler. Sevdiğim ve saygı duyduğumu bildiğim talebelerimin bile kitaplarımı dükkânlarına sokmaktan korktuklarını görünce dehşetlere düştüm. Hatta büyük bir dükkân sahibi olan bir öğrencim ve kardeşine beş altı yüz sayfalık önemli bir çevirimi “bunu basın” diyerek teslim ettim. Tercümem tek nüsha idi. “Fotokopisini çekelim ne olur ne olmaz bir nüshası bende kalsın” dedim. “Burada tek sayfası bile asla

kaybolmaz” diyerek aldılar. Neden sonra belki basmaya başlamışlar ya da basmışlardır diye dükkânlarına varıp sordum. Değil basmak verdiğim tek nüshayı da bulamasınlar mı? Hala sorarım hala yok. Yıllarımı verdiğim ve göz nurumu döktüğüm canım kitap... Benimki böyle ama Hayrettin bey’in Bir Varmış Bir Yokmuş MASALI raflarında... Bu durumda ne yapabilirdim ki? İşte böyle!...

Adamların içten ve dıştan destekleri, işbirlikçileri ve taşeronları çok güçlü... Benim ise çok şükür Allahtan başka yandaşım ve yardımcım yok. Gerçek Müslümanlara gelince; onlar kabuğuna çekilmiş, bana ne bestesi yapıyor, nefsüheva gergahı dokuyor ve keyfü kuyûf şarkıları okuyor. Ne diyelim.

Eğer Sayın Karaman’ın bana yakıştırdığı bu “hasta adam” sıfatı, fiziki ve tıbbi hastalıksa, bunu günahlarıma kefaret bilirim... Fikri ve zihni hastalıksa onu, onun yazdıkları ve yaptıklarını yakından takiple mükellef mü’minler bilecektir. Şüphesiz en doğrusunu da Rabbim bilmektedir.

3)İTHAMCI ve İFTİRACI'YMIŞIM

Mezhepsizlik kitabının arka kapağını ithamlarla doldurmuşum. Bunların Bûtî'nin kitabında yeri yokmuş?!...

Şurası bir gerçektir ki, kitabımın arka kapağındaki cümleler birer itham değildir. Çünkü bu cümlelerin çoğu Bûtî'nin El-Lâmezhebiyye'sinden cümle cümle tercüme ettiğim sözler... Hayrettin Bey'in sadeleştirdiği “İslam Birliği, Mezahibin Telfiki ve İslam'ın Bir Noktaya Cem'i, El-Hucendi'nin Kürrâs'ı ve yine Hayrettin'in İslam Hukukunda İctihad'ından kelimesi kelimesine aynen aktarılmış cümlelerdir. Demek ki okumadan yazan Necip Fazıl değil, Sayın Hayrettin Karaman'mış. UYDURUKÇU ve İFTİRACI o değil, buyumuş. Sayın Karaman bunların tarafımdan uydurulmuş birer itham ve iftira olduğunu iddia ediyor ama eğer bu cümlelerden değil bir tanesinin, bu cümleleri oluşturan kelimelerden bir tekinin bana ait olduğunu isbat etsin, bütün yazdıklarımı yalayacağımı taahhüt ederim. Buna karşı kendisi de hiç değilse tereddüde mahal bırakmayacak şekilde ispatladığım YALANLAR'ını yalayacak ve iftiralarını itiraf edebilecek mi?

Bir kitabın kapağına konan cümlelerin kaynaklarının nerelerden alındığı ve dip notların kapağa yazıldığı nerede görülmüş. Alıntıların kaynakları kitabın içerisinde gösterilir; Kapakta değil... Birazdan bu cümlelerin kaynakları, nereden alındıkları ve nerelerde yer aldıkları sayfa sayfa, bir bir bir daha gösterildiği zaman, bunların birer isnat mı,

yoksa ispat mı? oldukları görülecek, böylece müctehid bey'in ne kadar rahat yalan fetva verebildiği bir daha gün yüzüne çıkmış ve kimin ithamcı, kimin iftiracı, kimin sağlıklı ve kimin ruh hastası olduğu ayan beyan gözler önüne serilmiş olacaktır.

Kapaktaki cümleler Bûtî'nin kitabında yok da, Reşit Rıza'nın Muhaveratü'l-Muslih Ve'l- Mukallid'inde de mi yok? Zatı âlinizin İslam Hukukunda İctihad'ında da mı yok? Benim Mezhepsizlik Tercümem ve önsözünde de mi yok? Bu metinlerin altında hiç mi dipnot yok. Dediğim gibi bu cümlelerin nerelerde olduğu ve kaynakları az sonra bir daha bir bir sıralandığı zaman lütfen bir tanesinin tercümem dışında kaldığını gösterin de görelim. Sonra bir şeyin anlaşılması için her şeyin lafız olarak harfiyyen ortaya konması şart mıdır? Yoksa “efradını cami, ağyarını mani” bir tek cümlenin bile bazen söz konusu meselenin bütün detaylarını dahi aştığını, detayların ise bazen bütünün kapsamını perdelediğini bilmiyor muyuz? Örnek mi: Zatı aliniz önceleri, Reşid Rıza'nın: Abduh patentli Tekârübül-Edyân: dinler arası diyalog projesinden alarak sergilediğiniz “mezhepleri birleştirmek ve diğer mezhepleri yok etmek fikrinde iken; sonra Hıristiyanlık, Yahudilik ve Müslümanlığı birleştirmek sevdasına kapıldığınızı; ⁽⁹⁾ daha sonra da bütün dinli, dinsiz, kafir, müşrik, münafık, ateist, putperest, Budist, Şamanist, Hindu Sabii ve diğerlerinin -

(9) Hayrettin Karaman: *Polemik Değil Diyalog Syf: 27-35-37*

hepsinin kökenleri vahye dayanır- gerekçesi ve iki tek iman şartıyla Mü'min ve Müslüman olduklarını savunmaya girişmeniz; ⁽¹⁰⁾ önceki savunduğunuz bütün görüşleri ortadan kaldırmaz mı?!... Kısacası: “Mü'min, Kafir bütün insanlar bu şartlarla cennetlidir.” ⁽¹¹⁾ şeklindeki ictihadınız önceki ictihatlarınızı gereksiz ve geçersiz kılmaz mı? Böylece detay büsbütün erozyona uğramış olmaz mı? Diyeceğim: “Dinli dinsiz bütün insanlar Allah kanaatiyle neye taparsa tapsın, Mü'mindir ve cennete girer” genellemesini yaptıktan sonra; Müslüman girer, Hıristiyan girer, Yahudi girer, Mecusi girer, Sabii girer, Budist girer, Hinduist girer ve diğerleri girer cümlelerinin herhangi bir değeri kalır mı? Birinci cümle bütün bu cümleleri ve dahasını içerdiği halde müteakip cümlelerin, kaynakları ve dipnotlarını aramaya gerek kalır mı?

Hayretin Bey, Osmanlıcadan “Fıkıh Mezhepleri ve İslam'ın Bir Noktaya Cem'i” takma ismiyle sadeleştirdiği kitabın Osmanlıcasının kapağında yer alan: **“Zamanımız bir mezhebe saplanıp kalarak, diğerlerini nazarı itibare almayacak zaman değildir”** cümlesini çıkarmış; sadeleştirdiği kitabın kapağına koymamış ve böylece kitabın asıl gayesini gizlemiştir. Aslında bu bir sadakatsizlik ve tahriftir. Çünkü: **“zamanımız birtek mezhebe saplanacak diğerlerini göz ardı edecek zaman değildir.”**sözü **“Bir tek**

(10) Hayrettin Karaman: *Polemik Değil Diyalog*
Syf: 33–35

(11) Hayrettin Karaman: *Polemik Değil Diyalog*
Syf: 35

mezhebe bağlanıp kalanlar kâfirdir, APTALDIR ya da EŞEK'tir.” kabilinden olan bütün tahripkâr sözleri içerir. Esas hedef olarak bu mostralık fikir kapağa konduktan sonra: diğer mezheplerden, dinlerden dinsizliklerden, cennet ve cehennemden söz etmenin ne anlamı kalır?!

Nitekim benim kitabımın arka kapağında öyle cümleler vardır ki, bunlardan bir tanesi insanı diğerlerinden müstağni kılar, biri öbürlerinin tamamını kapsar, hatta belki daha da geniş anlamları içerir. Zira akliselim sahibi herkes bu kadar garabeti haçlıların yıllar boyu süren sınırsız sinsî destekleriyle beslenen İslam Düşmanları Birliği'nden başka hiç kimsenin arka arkaya sıralamasının muhal olduğunu ilk bakışta anlar. Dolayısıyla böylece bütün bu cümlelerin birer UYDURMA ve İSNAD değil, birer gerçek ve birer İSBAT olduğu ayan beyan açığa çıkar.

4) NECİP FAZIL HAYALPERESTMİŞ

Sayın Hayrettin Karaman şahsıma yaptığı hakaret ve iftiralarla yetinmemiş, bu kere de hakaret ve iftiralarını merhum Necip Fazıl Kısakürek'e yöneltmiştir.

- a) Necip Fazıl “her zaman okumadan yazarmış.”Bu bir medih mi yoksa zem mi? Övgü mü yoksa yergi mi? anlamak mümkün değil. Herkesin Allah demeye bile cesaret edemediği günlerde kitap ve yazılarıyla din düşmanlarının korkulu rüyası haline gelmiş bir insan okumadan yazdıklarıyla ölmezlere karıştığına göre, okuyarak yazsa ne olurdu dersiniz!..
- b) Necip Fazıl yazılarını yazarken Hayrettin Karaman sanki Necip Fazıl'ın her an başında bekçiymiş de “Mezhepsizliği okumadan yalnızca arka kapaktaki SAÇMALIKLAR'ı (!) okuyup, inanmış” diyor. Bu ifade merhumun yalan-yanlış, saçma-sapan şeylere inanacak kadar saf biri olduğu anlamına gelmez mi? Acaba ikinci bir Necip Fazıl'ın bir daha gelmesi için kaç asır gerekecek biliyor muyuz? Sayın Hayrettin bu hakaretiyle **kandillere katran dökmüş ve buz dağlarını balçığa çevirmiş** olmuyor mu? Bu iftirasıyla manadan habersiz ve duygudan nasipsiz olduğunu sergilemiş olmuyor mu? Sayın devricimiz?!

- c) Sayın Hayrettin Karaman merhum Necip Fazıl'ın tesbitlerine fena içerlemiş olmalı ki, tutarsızlıklarını daha da uzatmış ve şunları kaydetmiş:

“Şimdi reformistlerin ve mezhepsizlerin toplu olarak iddialarını hülasa edelim: Bu hülasa Dr. Ramazan el-Bûtî'den Türkçeye çevrilen Mezhepsizlik isimli eserin arka kapağına konulmuş ve fasıl fasıl yeri işaret edilmiş bir tablodur.”

Aslında üstadın bu tesbiti Hayrettin'in “okumadan yazmış” iddiasını kesin bir dille yalanlamaktadır. Nitekim siz hiç kitap kapağında dipnot ve kaynak gösterildiğini gördünüz mü? Sayın fakihimiz saptırmalarına devamla:

- d) **“...fasıl fasıl yerinin işaret edilmiş” olduğu Necip Fazıl'ın uydurmasıdır: ne işaret vardır, ne işaret edildiği söylenmektedir ne de bunlardan bir satırı mevcuttur.”** diyor.

Burada da ömrünün yarsını İslamiyet uğruna hapislerde çürütmüş olan, babası yaşında ve rahmet-i Rahman'a kavuşmuş bir merhuma UYDURMACI adını takmaktan hicap duymadığını görüyoruz. Bilindiği gibi Hayrettin Bey Masal'ını yazdığı zaman Necip Fazıl çoktan vefat etmişti. Sayın Karaman'ın:

- e) “Arka kapaktaki cümlelerin nereden alındığına işaret bile edilmemiş” iddiasına gelince: Bu yeryüzünde eşi emsali görülmemiş bir bühtân, kocaman bir kuyruklu yalan ve ancak işbirlikçi bir sahte müctehidin ortaya atabileceği hezeyandır. Dediğim gibi buradan sözlerimin birer İSNAD değil, İSBAT olduğunu tercümemin arka kapağını dolduran cümleler ve alındıkları kaynakların isimlerini ve sayfa numaralarını şimdi gözlerinizle göreceksiniz ve böylece köpeksiz köy bulup değneksiz gezen Müftü’yi Diyarı Türkiye’nin pervasız fetvalarını ona göre benimseyecek yada reddeceksiniz. Karar Müslümanların, gerçek mü’minlerindir...

İşte tercümemin arka kapağına sığdırabildiğim cümleler ve alındıkları kaynaklar;

TÜRKİYEDE VE DÜNYADA MEZHEPSİZLER DİYOR Kİ:

- * **“Müslümanlar bir DİN DEVRİMİ’ne şiddetle muhtaçtır. Bütün ıslahatın dayanağı, ancak Din’de yapılacak ıslahattır.”** ^{bkz} (Hayrettin Karaman’ın Sadeleştirisi: *İslam’da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam’ın Bir Noktaya Cem’i*, sayfa: 30. Durmuş Ali Kayapınar: *İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa: 13*)
- * **“İslam hükümetleri Din ile Siyaset’i birbirlerinden ayırmaya mecbur kalacaklardır.”** ^{bkz} (Hayrettin Karaman’ın Sadeleştirisi: *İslam’da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam’ın Bir Noktaya Cem’i*, sayfa: 96. Durmuş Ali Kayapınar: *İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa: 17*)
- * **“Müctehid İmamlar, kendilerini Din Vazı’ı=ALLAH zannetmesinler”** ^{bkz} (Hayrettin Karaman’ın Sadeleştirisi: *İslam’da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam’ın Bir Noktaya Cem’i*, sayfa: 159. Durmuş Ali Kayapınar: *İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa: 8*)
- * **“Dört İmamı taklit etmek küfürdür. Onları taklit**

edenler; basiretsizdir, cahildir, ahmaktır, sapıktır tefrikacı, fitneci ve amelleri boşa giden müflislerdir. Mezhepliler; Allah'ı bırakıp da, papazlarını, hahamlarını kendilerine ilah ve Rab edinen (Hıristiyan ve Yahudi)ler gibi, mezheb imamlarını kendilerine ilah ve Rab edinmişlerdir.” ^{bkz} (Hayrettin Karaman'ın Sadeleştirisini: Mana olarak İslam'da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam'ın Bir Noktaya Cem'i sayfa: 83, 156. Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa: 8, 9, 11, 80, 81, 84, 93, 94. Hel'li-müslimü mültezimün bi'ttiba'ı mezhebin muayyenin: veya Kürras takma adlı kitap, sayfa: 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34. Hayrettin Karaman: İslam Hukukunda İctihad, sayfa: 214)

- * **“Dört imam birer put, onlara uyanlarsa birer putperestir.”** ^{bkz} (Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa:11, 94. Bakara 168 ve 104'de müşrikler hakkındaki ayetlerin Müslümanlar hakkında gösterilmesi, Hayrettin Karaman'ın Sadeleştirisini: İslam'da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam'ın Bir Noktaya Cem'i, sayfa: 156. İslam Hukukunda İctihad, sayfa: 214)
- * **“Mezhepliler kur'an'dan bile yan çizmişlerdir.”** ^{bkz} (Hayrettin Karaman'ın Sadeleştirisini: İslam'da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam'ın Bir Noktaya Cem'i, sayfa: 83. Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa: 20.)
- * **“Dört mezheb, kusursuz Rasûlüllâh'a; kusurlu**

imamların açtıkları (harp) cepheleridir.” ^{bkz}
(Hayrettin Karaman'ın Sadeleştirisi: İslam'da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam'ın Bir Noktaya Cem'i, sayfa: 82.)

- * **“Dört mezhep üzerine yazılmış kitaplar birer “KÜFLÜ KİTAP”tır.”** ^{bkz} *(Hayrettin Karaman'ın Sadeleştirisi: İslam'da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslamın Bir Noktaya Cem'i, sayfa: 106. Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa: 195,198.)*
- * **“İslam Dini, bir bedevi arabın birkaç dakikada öğrenebileceği basitliktedir. İslam'ın bir hukuk sistemine sahip olduğu yalandır.”** ^{bkz} *(Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa:11, 21, 85, 86, 89, 109.Elhücendi: Kurras, Syf:16.)*
- * **“İctihad yapmak gayet basittir. Bunun için Arapçayı bile bilmeye hacet yoktur. Birisi sana birkaç hadis kitabını bildiğin bir dilde anlatıverse, ictihad yapabilirsin.”** ^{bkz} *(Hayrettin Karaman'ın Sadeleştirisi: İslam'da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam'ın Bir Noktaya Cem'i, Sayfa:138, Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa: 65, 67.)*

- * **“Hanefi Fıkh’ı, İslam’la hiçbir ilgisi olmayan ve İncil’e benzeyen bir şeydir.”** ^{bkz} (Durmuş Ali Kayapınar: *İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa: 200, 254.*)
- * **“Mezhepliler, birer ürküp kaçan eşektirler. Yalanlarını kılıflayan inatçı ve uydu; ama Hakk’ın değil, şeytanın uydusu kişilerdir.”** ^{bkz} (Durmuş Ali Kayapınar: *İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa: 92, 158, 170. Elhücendi: Kürras, Sayfa: 24,25, Hayrettin Karaman’ın Sadeleştirisi: İslam Hukukunda İctihad, Sayfa: 214. A’raf: 179.*)
- * **“Adam Muhammedi olmayı bırakıyor da, Hanefî veya Şafi’î oluyor, ne tuhaf şey... Herhangi bir mezhebe bağlanan, ondan başkasını görmez. Onun gözünde, Kitap, Sünnet, Din... hepsi o mezheptir.”** ^{bkz} (Hayrettin Karaman’ın Sadeleştirisi: *İslam’da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam’ın Bir Noktaya Cem’i, Sayfa:169. Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Syf:7, 33.*)
- * **“Mezheplilerin iman konusunda bildikleri şundan ibarettir: Allah birdir ve göktedir. Peygamber semaya çıkarak Allah’ı gördü.”** ^{bkz} (Hayrettin Karaman’ın Sadeleştirisi: *İslam’da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslamın Bir Noktaya Cem’i, Sayfa: 139, Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa: 31.*)
- * **“Eli tesbihliler, sefihtir, alçaktır, sapıktır,**

bid'atçıdır.” ^{bkz} (Durmuş Ali Kayapınar: *İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa:198,199.*)

- * **“Sala vermek sapıklıktır. Sala veren müezzin müşriktir.”** ^{bkz} (Durmuş Ali Kayapınar: *İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa:198.*)
- * **“Teravîh namazının sekiz rek’atından fazlasını kılmak haramdır.”** ^{bkz} (Durmuş Ali Kayapınar: *İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa:199*)
- * **“Farz namazların kazası caiz değildir. İnsana kabrinde, tabi olduğu mezhep ve girdiği tarikattan soru sorulmaz.”** ^{bkz} (Durmuş Ali Kayapınar: *İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Syf: 45–90, 122-197. Hayrettin Karaman: En-Nusüs’ul-Fıkkıyye, Syf: 9.*)
- * **“İmam-ı A’zam, ezberinde birkaç hadisten başka hiçbir şey bulunmayan bir cahildir.”** ^{bkz} (Durmuş Ali Kayapınar: *İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa:253*)
- * **“Usul-ü Fıkıh, dört imamın sözlerini doğrulamak, Kitap ve Sünnet’le amel etmeyi terk ederken mazeret ileri sürmek için vaz’ edilmiştir.”** ^{bkz} (Hayrettin Karaman’ın *Sadeleştirisi: İslam’da Birlik ve*

Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslamın Bir Noktaya Cem'i, Sayfa: 106 Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa: 30.)

- * **“İmam-ı Şafi'i, bir adamın kendi kızıyla nikâh yapmasını caiz gören bir adamdır.”** ^{bkz} *Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa:200, 272.)*
- * **“Mezhepleri birleştirme işi son derece basit bir iştir. Bunu yapmak Müslümanların boynuna borçtur.”** ^{bkz} *(Durmuş Ali Kayapınar: İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik Ter. Sayfa:256.)*
- * **“Gerek fıkıhçıların ve gerekse diğerlerinin: “fıkıhçılardan başka hiçbir kimse için şu helaldir, bu haramdır demesi caiz değildir” gibi sözleri: Yahudi ve Hristiyanlar'da Tevrat ve İncil'in hükümlerini papaz ve hahamlardan başkaları anlayamaz şeklindeki inancın bize intikal ettiğini göstermektedir. Bu ise aynı mevzuda onların yolunu tatbik etmek demektir.”**^{bkz} *(Hayrettin Karaman'ın Sadeleştirisi: İslam'da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam'ın Bir Noktaya Cem'i, Sayfa:83.)*
- * **“Zamanımız bir mezhebe saplanıp kalarak diğerlerini nazar-ı itibare almayacak zaman değildir.”** ^{bkz} *(Sayın Karaman Osmanlıca'dan sadeleştirdiği bu kitabın kapağında yer alan ve ne amaçla yazıldığını gösteren bu cümleyi kitabın kapağından çıkararak kitabın*

asıl amacını gizlemiştir. Bkz: Hayrettin Karaman'ın Sadeleştirisi: İslam'da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam'ın Bir Noktaya Cem'i, Sayfa:21)

- * **“İslam'ın kurtulması herhalde (Telfik) şeklinde olacak bir ıslahata bağlıdır; bu olmadıkça İslam'ın kurtulma çaresi kabil değildir.”^{bkz} (Hayrettin Karaman'ın Sadeleştirisi: İslam'da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfikii ve İslam'ın Bir Noktaya Cem'i, Sayfa:23.)**
- * **“Bu dinin salikleri körü körüne şunun bunun düşünce ve reylerine saplanmışlar, şeytanın yolu olan tefrika yolunu tutmuşlar, mezheplerin ayrılığı, sonradan ortaya çıkmış bulunan TARİKAT ve meşreplerin farklılığı dolayısıyla birbirlerine amansız düşman olmuşlardır.”^{bkz} (Hayrettin Karaman'ın Sadeleştirisi: Küçük bir tasarrufla İslam'da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam'ın Bir Noktaya Cem'i, Sayfa: 25,26.)**
- * **“DÜRZÎ ve NUSAYRÎ mezheplerine ait bulunan kitaplar adeta esans mahfazaları, mücevherat sandıkları gibi kıymetlidir.”^{bkz} (Hayrettin Karaman'ın Sadeleştirisi: İslam'da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri Mezahibin Telfiki ve İslam'ın Bir Noktaya Cem'i, Sayfa: 63.)**

İşte Mezhepsizlik Tercümesinin arka kapağındaki - sözüm ona -SAÇMALIK'lar!... İşte benim uydurup Sayın Karaman ve yandaşlarına isnad ettiğim ithamlar!... İşte merhum Necip Fazıl'ın bu cümlelerin kaynakları hakkında yaptığı uydurma ve iftiralar!... ve nihayet işte arka kapak üzerine sığdırabildiğim cümleler, kaynakları ve alındığı kitaplar ve sayfaları. Bakın bakalım sayın okurlarımız bu cümlelerin hangisi benim saçmalıklarımış, hangileri Necip Fazıl merhumun “yerlerine işaret edilmiş”⁽¹²⁾ sözünü yalanlayan utanmazlık ve “okumadan yazı yazan.”⁽¹³⁾ olarak ilan edilmesinin delilleri?!... Bu gün gibi açık gerçeklere rağmen, sağlıklı bir insan nasıl olur da: “Bu sözlerin nereden alındığına dair ne herhangi bir işaret vardır, ne de kitapta bunlardan bir satırı mevcuttur.”⁽¹⁴⁾ diyebilir. Sağlıklı bir akıl nasıl olur da bütün bu inkarı imkansız gerekçelere ve Necip Fazıl gibi eşsiz bir kaleme karşı savaş açmayı ma'kul gösterebilir?!...

Sayın ağabeyimiz!.. elinizi vicdanınıza koyun da bakın bakalım, her fırsatta benim uydurduğum iftiralar olarak ilan ettiğiniz bu cümleler yukarıda bir kez daha gösterdiğimiziz

(12) Hayrettin Karaman: *Bir Varmış Bir Yokmuş III*, Syf:79

(13) Hayrettin Karaman: *Bir Varmış Bir Yokmuş III*, Syf: 78, 79

(14) Hayrettin Karaman, *Bir Varmış Bir Yokmuş III*, Syf: 78, 79

kaynaklarda varmıymış, yokmuymuş!..

Siz bu cümleleri “İslam’da Birlik ve Fıkıh Mezhepleri...” adlı sadeleştirinizde görmediniz mi?!... Benim tercümemin önsözünde görmediniz mi? Dr. Bûtî’nin El Lâmezhebiyye’sinde okumadınız mı?! Sahiplerini, kaynaklarını ve sayfa numaralarını bir bir gösterdiğim bu cümlelerden bir tekinde, bir tek kelimenin tarafımdan eksiltildiği ya da artırıldığını isbat edebilirmisiniz?!.. Yoksa, “Okumadan mı yazdınız” ma’hûd sadeleştirinizi?! Yoksa “okumadan yazan” hayal perest Necip Fazıl merhum değil de sizmiydiniz?! Yoksa “okumadan yazan” derken kendinizden mi söz ediyordunuz?! Bu durum, benim mi yoksa sizin mi “HASTA ADAM” olduğumuzu belirliyor dersiniz!...

Tercümemin arka kapağındaki “YENİLİR YUTULUR CİNSTEN DEĞİL” diye nitelediğiniz yirmi yedi fıkra içindeki otuz yedi cümle, benim Sayın Karaman’a yönelttiğim mesnetsiz isnat ve iftiraldan ibaretmiş! ⁽¹⁵⁾

Yalan, yalan, yalan; vallahi en az otuz yedi kez mükerrer yalan!

Bu cümlelerin Bûtî’nin kitabında asla yeri yokmuş! ⁽¹⁶⁾

(15) Hayrettin Karaman, *Bir Varmış Bir Yokmuş III*, Syf: 98

(16) Hayrettin Karaman, *Bir Varmış Bir Yokmuş III*, Syf: 98

Yalan, yalan, yalan; billahi otuz yedi kat katmerli
bühtân!

Necip Fazıl merhum tercümemi okumamış, sadece dış
kapaktaki SAÇMALIK(!)larına inanarak körü körüne
değerlendirme yapmış, böylece Sayın Karaman'ın aleyhinde
atmış tutmuş! ⁽¹⁷⁾

Yalan, yalan, yalan; tallahi yalan, hayâsız iftira,
pervasız tuğyân!

Tercümemin arka kapağındaki cümlelerin yerlerine
fasıl fasıl işaret edildiği iddiası Necip Fazıl'ın
UYDURMASIymiş, ne işaret varmış, ne işaret edildiği
söylenmekteymiş, ne de kitapta bunlardan bir satır
mevcutmuş! ⁽¹⁸⁾

Yalan, yalan, yalan; hem vallâhi, hem billâhi, hem de
tallâhi yalan!...

Buraya kadar Sayın Hayrettin Karaman'ın Bir Varmış
Bir Yokmuş adlı yapıtında şahsıma, tercümeme, Dr.
Ramazan El Butî'ye ve merhum Necip Fazıl Kısakürek'e
reva gördüğü hakaretler, isnad ettiği iftiralar ve yağdırdığı
yalanları gördük. Bu ar perdesi yırtık yalan ve iftiraların iç

(17) Hayrettin Karaman, *Bir Varmış Bir Yokmuş III*,
Syf: 98

(18) Hayrettin Karaman, *Bir Varmış Bir Yokmuş III*,
Syf: 99

yüzlerini açmaya ve çirkin mahiyetlerini göstermeye çalıştık.

Bu yalanlar kervanı Sayın KARAMAN'ın Bir Varmış Bir Yokmuş adlı yapıtı sınırında da kalmamış; Ortak Söze Gelmek, Polemik Değil Diyalog adlı yapıtta bunlara rahmet okutacak bir çok yalan ve iftira yer almıştır.

“KUR’AN, PEYGAMBERE İMÂN EDİN DEMİYORMUŞ!”⁽¹⁹⁾

Bilindiği gibi İslam'ın giriş kapısının anahtarı *Kelime-i Tevhit*'dir. “**Allah’tan başka hiçbir ilah yoktur, Muhammed Allah’ın Peygamberidir.**” Demektir. Bu söz İslam'ın kapısını açan biricik şifredir. Bir adıda *Kelime-i Şahadet*'tir. İnsanın Müslüman olduğuna tanıklık eder. Bu sözü isteyerek diliyle (ikrâr) söyleyen, kalbiyle (tasdîk) içtenlikle benimseyen mümindir, müslümandır. Bu söz iki öğeden oluşur: “Allah’a iman ve peygambere iman...” Bu sözün tamamını ya da bir parçasını kabul edmeyen İslam dışı kalır; kâfirdir, müşriktir, İslam’a karşı ve Kur’an’a düşmandır, asla Cennet’e giremez...

Peygambere iman bu sözün ikinci yarısıdır. “KUR’AN, PEYGAMBERE İMAN EDİN DEMİYOR.” demek; Hem Kur’an’a, hem Allah’a, hem de

(19) Hayrettin Karaman, *Ortak Söze Gelmek, Polemik Değil Diyalog* Syf:37

Peygamber'ine iftiradır. Üstelik yalanların iftiraların ve bühtanların en büyüğüdür. Bir de bu bühtan; din adına - sözüm ona- din adamı maskesi ile din büyüğü kisvesi altında yapılırsa; dehşetine derman yetmez; derekesine insanı hiçbir tuğyan iletmez. “KUR’AN, PEYGAMBERE İMAN EDİN DEMİYOR.” da; “*Muhammed Allah’ın Rasûlü’dür.*” Anlamındaki “*Muhammed’ür-Rasûlüllâh*” ⁽²⁰⁾ Ayetleri Kur’an Ayeti değimlidir?!...

Allah: “*Ben Kur’an’da Muhammed benim Peygamberim’dir* dedim ama (hâşâ) yanıldım siz benim bu sözüme bakmayın. Muhammed’in Peygamber olduğuna inanmayın” mı diyor “KUR’AN, PEYGAMBERE İMAN EDİN DEMİYOR.” da, bir Ayet’inde: “*Muhammed Peygamber’lerin sonuncusudur. Hatem’ün Nebiyîn...*” ⁽²¹⁾ diyor. Bu Ayet Kur’an Ayet’i değil midir?!... Yoksa Allah, (hâşâ): ben “*Muhammed Peygamber’lerin sonuncusudur*” dedim ama sürcü lisan ettim, yanıldım, bu Ayet’imi nesh ettim, yürülükten kaldırdım. Zira Muhammed’ten sonra daha nice Peygamber’ler, nice dinler gelecektir. Bunların içinde; ateşlileri var, ılımlıları var, globalleri var, kitleselleri var, dağ gibi buda heykelleri var, var, var, var...”mı diyor?!..

(20) *Fetih Suresi, Ayet: 29*

Ahzap Suresi, Ayet: 40

(21) *Ahzap Suresi, Ayet: 40*

Cenab'ı Hak, Yasin Suresinin başında: **“Kur’an-ı Hâkim’e yemin ederim ki (Ya Muhammed!) hiç kuşkusuz sen Peygamber (olarak) gönderilenlerdesin”** ⁽²²⁾ buyuruyor. Bu sözüyle Allah, (haşa) yalan yeremi yemin ediyor?! **“Ey insanlar ve cinler ben Muhammed’in Peygamber’lerden olduğuna yemin ettim ama bu yemin; yemin’i lağ’dır, geçersiz yemindir. Sakın ona iman etmeye kalkmayın”** mı diyor?!

Kur’an-ı Kerim Bakara Sure’sinin son Ayet’inin başlarında: **“Allah’ın Rasûlü (Muhammed)...ve (O’na) inananlar hep birlikte; Allah’a, Melek’lerine, Kitap’larına ve Peygamber’lerine iman ettiler. (O’nlar), biz Allah’ın Peygamberleri arasında hiçbir ayırım yapmayız”** ⁽²³⁾ derler buyuruyor.

Demek Cenab'ı Hak bu Ayet’i Kerime’sinde hem Muhammed ve ümmetinin hep birlikte Allah’a, Melek’lerine Kitap’larına ve Peygamber’lerine toplu olarak iman ettiklerini haber verecek; hem de Muhammed (S.A.V.) kendi Peygamber’liğini, ümmeti de kendi Peygamber’leri (Muhammed)’i dışlayacak, bütün Peygamber’lere toptan inandıkları halde, kendi Peygamber’lerine inanmayacaklar... Üstelik bir de Muhammed ve ümmeti hem: **“Biz Allah’ın Peygamber’lerinden hiç birini (diğerinden) ayırmayız,**

(22) *Yasin Suresi, Ayet: 2–3*

(23) *Bakara Suresi, Ayet: 286*

istisnasız hepsine inanırız” diyeceler; hem de “Muhammed’i diğer Peygamber’lerden ayırırız, O’nun Peyganber olduğuna ne kendisi ne de biz inanırız” diyecekler. Çelişkenin böylesi hiç görülmüş müdür?!

Açıkça görüldüğü gibi: “KUR’AN, PEYGAMBER’E İMAN EDİN DEMİYOR.” sözü bir delinin bile söyleyemeceği gülüç bir yalandır. Peygamber ve müminler istisnasız Peygamber’lere hiçbir ayırım yapmadan inanacaklar, Kur’an: “Peygamber’e iman etmeyin” diyecek ya da “iman edilmesini istemeyecek?!” olacak iş mi?!

Cenab’ı Hak Kur’an-ı Kerim’inde Rasûlü (S.A.V.)’e: *“Ey insanlar ben hiç şüphesiz Allah’ın (istisnasız) hepinize gönderdiği Peygamber’iyim de”* ⁽²⁴⁾ diye emretmiştir. Allah’tan bu emri alan bir insan: **“Ben Peygamber’lik istemem”** diye bilir mi?

Görüldüğü gibi Hz. Muhammed (S.A.V.) Peygamber’liğe kendisi talib olmamış, kafasından Peygamber’liğini ilan etmemiştir. O’na bu kutsal görevi Rabbı (C.C.) vermiştir. O’na Rabbı: *“İnsanlara ben hepinizin Peygamberinizim de”* diye emretmiş. O da bu emre itaat etmiştir o kadar... Yoksa: “KUR’AN, PEYGAMBER’E İMAN EDİN DEMİYOR.” Yalanını uyduranlar kime ya da kimlere Peygamber’lik makamı açmaya çalışıyorlar kim bilir.

(24) *A’raf Suresi, Ayet: 158*

“KUR’AN, PEYGAMBER’E İMAN EDİN DEMİYOR.” da Allah’a ve Rasûlü’ne “*iman ediniz* anlamında ki: *Aminû Billâhi ve Rasûlihi*” ⁽²⁵⁾ Ayet’leri Kur’an Ayet’i değil midir?! Allah Kur’an-ı Kerim’inde bu apaçık emri verecek; birileri de kalkıp ülkenin din büyüklerini tek lideri olarak: “KUR’AN, PEYGAMBER’E İMAN EDİN DEMİYOR.” diyecek ve hiç kimse sesini çıkarmıyacak?! Böyle bir garabet görülmüşmüdür dersiniz?!

Cenab’ı Hak Kur’an-ı Kerim’inin bir Ayet’inde: “*Biz hiçbir Pegamber’i kendi kavminin dilinden başka hiçbir dille göndermedik*” ⁽²⁶⁾ buyurur. Yoksa: “Muhammed’e Peygamber olarak inanmayın, çünkü O kendi kavminin dışında bir kavmin diliyle gelmiştir. Dolayısıyla O’nun Peygamber’liğini tanımayın” mı diyeceksiniz?!

Kur’an bir diğer Ayet’i Kerim’ede de: “*Muhakkak ki size kendinizden bir Peygamber geldi*” ⁽²⁷⁾ diyor. Yoksa bu acayip sözün sahibi “KUR’AN, PEYGAMBER’E İMAN EDİN DEMİYOR.” demekle Araplardan olmayan ve Arapların dilini bilmeyen birinin Peygamber olmasını mı öneriyor dersiniz?! O takdirde bir Peygamber dilini bilmediği bir millete derdini nasıl anlatacak. “*Size*

(25) *Hadîd Suresi, Ayet: 7,*

Nisa Suresi, Ayet: 136,

A’raf Suresi, Ayet: 158.

(26) *İbrahim Suresi, Ayet: 4.*

(27) *Tevbe Suresi, Ayet: 128.*

kendinizden bir Peygamber geldi” Ayet’i ne anlama gelecek?! Söz konusu Peygamber’in dilini bilmediğiniz için Allah sizin O’na iman etmeniz gerekmez mi demek istiyor dersiniz?!

Cenab’ı Hak Kur’an-ı Kerim’inde cinnilerden bir gurubun kavimlerine: ***“Ey kavmimiz Allah’ın davetçisi (Muhammed)’in çağrısına uyun ve O’na iman edin”*** ⁽²⁸⁾ dediklerini bildirecek; buna karşı yeni seçkin neslin önderi biricik mümtaz şahsiyet de cinnilerin tam tersine kendi nesline **“KUR’AN, PEYGAMBER’E İMAN EDİN DEMİYOR.”** buyuracak! Bu mümtaz önderin(!), din eğitimi almış binlerce âlime(!) rehberlik yaptığına göre neslini, Kur’an-ı dinleyen bir gurup cinnin kavimlerini çağırdığı yöne mi, tersi yöne mi; Muhammed’e imana mı, inkara mı çağırdığı anlaşılmalı mıyormu acaba?!

Cenab’ı Hak Kur’an-ı Kerim’inde şu Ayet’i Kerime’siylede çok açık bir şekilde Peygamber’e imanı tek madde olarak, emrediyor: ***“Allah’tan korkun ve Rasûlüne iman edin.”***⁽²⁹⁾ buyuruyor. Çoğu Ayet’i Kerime’lerinde önce Allah’a imanı, ardından da Rasûlüne imanı emretmiş; bu Ayet’in de ise tek başına Rasûlüne imanı emretmiştir. Bu tabii ki imanın şartlarının bir madde (Peygamber’e iman)dan ibaret olduğu anlamına gelmez. Cenab’ı Hak’ın bu Ayet’i Kerime’sinde sadece Peygamber’ine imanı

(28) *Ahkâf Suresi, Ayet: 31.*

(29) *Hadîd Suresi, Ayet: 28.*

zikretmesi O'na imanın önemini ve Allah korkusuyla eşdeğer olduğunu vurgulasa gerektir. Buna rağmen bir fakihimiz (!) kalkacak; Allah'tan korkmadan: "KUR'AN PEYGAMBER'E İMAN EDİN DEMİYOR" diye bilecek. Bu nasıl Fıkıh, nasıl uzmanlık; anlayabilen varsa lütfen bize de anlatsın!..

Bu Ayet'i Kerime'lerde geçen "Rasûl" kelimesiyle özel olarak "Muhammed" kastedilmemiş, genel olarak bütün peygamberler kastedilmiştir denirse; deriz ki: Cenab'ı Hak Kur'an-ı Kerim'minde: "*Allah'a ve Ümmî Peygamber'ine iman edin*"⁽³⁰⁾ buyurmuştur. Bir Ayet'inde de: "*O öyle bir Allah'tır ki, ümmî bir kavim içerisinde, kendilerinden bir Peygamber göndermiştir.*"⁽³¹⁾ buyurmuştur. Bir diğer Ayet'i Kerime'sinde de: "*O Yahudi ve Hıristiyan'lar ki yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları Ümmî Peygamber (Muhammed)'e inanır. O'na tabi olurlar.*"⁽³²⁾ buyurmuştur.

Ümmî okuma yazma bilmeyen demektir. Bu Ayet'i Kerime'lerde sözü edilem **Ümmî Peygamber** Hazreti Peygamberin ta kendisidir. Çünkü bu sıfat O'nu özel sıfatı ve O'nu diğer peygamberlerden ayıran en belirgin niteliğidir. Zira O'nun okuryazarlığı yoktur. Onun için Kur'an O'na tek kitap halinde toplu olarak inmemiş parça parça inmiştir. O'nun için Kur'an'ın inişi yirmüç sene sürmüştür. Eğer toplu halde inseydi okuryazar olmayan

(30) *A'raf Suresi, Ayet: 158.*

(31) *Cum'a Suresi, Ayet: 2.*

(32) *A'raf Suresi, Ayet: 157.*

Ümmî bir Peygamber'in O'nu muhafaza etmesi mümkün olmazdı, okuryazarlığı olmayan bir kavme tebliğide kolay olmazdı. Dolayısıyla **ümmîlik sıfatı** Peygamber'imizin mümeyyiz vasfıdır ve bu Ayet'i Kerime'lerde sözü edilen **Ümmî Peygamber** Peygamber'imiz Muhammed (S.A.V.)'den başkası değildir. Öyle ise: **“Allah'ın Ümmî Peygamber'ine iman edin.”** Sözü Muhammed (S.A.V.)'e iman edin demek değil midir?! Şu halde Tevrat ve İncil'de tanıtılan Ümmî Peygamber de Muhammed (S.A.V.)'dir. Kendi kavmi içerisinden çıktığı bildirilen Ümmî Peygamber de Muhammed (S.A.V.)'dir. Kendi kavminin diliyle gelen Ümmî Peygamber de Muhammed (S.A.V.)'dir. Bu böyle olduğu halde bir mümin nasıl olur da: **“Bana tabi olun, beni sevin ki Allah da sizi sevsin.”** ⁽³³⁾ dediği bir peygamber için: **“KUR'AN PEYGAMBER'E İMAN EDİN DEMİYOR”** diyebilir?!

Aslında Peygamber'e iman etmemizi isteyen Kur'an Ayet'leri yukarıdan beri sıraladığımız Ayet'lerden ibaret değildir. Kur'an'ı doğru anlamak için bilinmesi zorunlu olan ilimlerle donanmış olarak O'nun Ayet'leri arasındaki vecîz siyâk ve sibak'a göz atıldığı, insanüstü **Tenâsüb** ve **İnsicâm** hakkıyla değerlendirildiği yalın akılla duyarlı mümin kalbî birlikteliği sağlana bildiği, doğrudan ve dolaylı anlatımlarıyla ilahi temsil ve tasvirlerine ibret nazarıyla bakılarak esarrına erildiği ve bu sayede büyüleyici derinlikleri görüle bildiği zaman her Ayet'inin: **“PEYGAMBER'E İMAN EDİN”** dediğini görecek; sarahaten ya da delaleten her zamiri ve mana huzmesinin: **“MUHAMMED'e İMAN EDİN, O'NUN BİR DEDIĞİNİ**

İKİ ETMEYİN, AKSİ TAKDİRDE KENDİNİZİ ASLA KURTARAMAZSINIZ.” diye nida ettiğini işiteceksiniz.

“Aminu Billahi: Allah’a ve Rasûlüne iman ediniz.”, “Eti’ullahe ve Rasûlehü: Allah’a ve Rasûlüne itaat ediniz.”, “İsme’uni: beni dinleyin.”, “İsme’u Kavli: sözümden dışarı çıkmayın.”, “ İttebi’uni: bana tabi olun.” Gibi yüzlerce Ayet’i Kerime **doğrudan**; geri kalan binlerce Ayet’i Kerime de hâtiften gelen bir uyarı şeklinde **dolaylı** olarak size: **“Muhammed’in Çağrısını Duy, Rabbından Getirdiği Yeryüzündeki Bircik Mutlak Gerçeklere Harfiyyen Uy”** diye fısıldadığını hissedeceksiniz

(33) *Ali İmran Suresi, Ayet: 31.*

Şimdi de Sn. H. Karaman’ın bu yapıtında merhum Ahmet Gürtaş’ı alet ederek şahsımız ve kitabımıza yönelttiği aslında öncekilerin tekrarından ibaret olan –güya yeni- yalan ve yakıştırmalarıyla karşı karşıyayız.

Sayın H. Karaman 21 Ocak 1977 de Konya’da şahsım ve kitabım aleyhinde bir sohbet (!) toplantısı yaptı. Orada konuyla ilgili bütün düzmece senaryolarını sahneledi. Davetlilerin protesto tufanları içerisinde eteğindeki bütün taşları ortaya döktü.

21 Ocak–24 Şubat tarihleri arasında Türkiye’de Yarın gazetesinde Ahmet Gürtaş imzasıyla “Mezhepsizlik Yaygarası” başlıklı bir yazı dizisi yayınlandı.

Bilahare bu yazı dizisi küçük bir kitapçık halinde bastırılıpyayınlandı. Merhum Ahmet Gürtaş'ın imzasıyla yayınlanan bu yazı dizisini ve kitapçığı gerçekten Gürtaş mı yazdı, H. Karaman mı yazdı; yoksa ikisi baş başa vererek birlikte mi yazdılar bilemem ama merhum Gürtaş'ın imzasıyla yayınlanan “Mezhepsizlik Yaygarası”nın içerik olarak ana hatları itibariyle Hayrettin Karaman'ın Konya sohbetinde ileri sürdüğü fikirlerin tıpatıp aynısı olduğu kesin... Gerek kendisi gerekse kendi diliyle müridi olduğunu itiraf ettiği Gürtaş'ın ortaya attığı iddialar, isnadlar, iftiralar, tahkirler, itiraflar... anlam olarak hep aynı... Sayın H. Karaman 21 ocak 1977'de Konya Müftülük salonunda yaptığı sohbet toplantısında aynı şeyleri söyleyerek kendini savunmuş, Ben Hanefi'yim, Ben Mâtûrîdiyim, Ahmet Gürtaş benim müridimdir... demiş. Bu savunmasını yüzlerce kişi dinlemiş ve sohbeti bantlara kaydedilmiştir.

Sayın Karaman'ın “Bir Varmış Bir Yokmuş” Masalı'nda şimdi şahsıma ve kitabıma yönelttiği yalan, yakıştıрма, isnad ve iftiraları bu kez de merhum Gürtaş'ın sırtından temcidlediğini müşahade ediyoruz.

Özetle demiş ki:

“Mısırlı Reşid Rıza, “Muhaveratü'l-Muslih Ve'l-Mukallid” adında bir kitap yazmış. Bu kitabında din devrimciliğini savunmuş, mezhep taklidciliğini eleştirmiş. Reşid Rıza'nın bu kitabını Ahmed Hamdi Akseki Osmanlıcaya çevirmiş. Aradan uzunca bir zaman

geçdikten sonra bu Osmanlıca çeviriyi H. Karaman sadeleştirmiş, Diyanet İşleri Başkanlığı da yayınlamış. Yayımlanan bu çeviriye bazı çevreler ve halk şiddetle karşı çıkmış; kimileri de bu kitabın yazarını değil de sadeleştiren H. Karaman'ı suçlamış ve Mezhepsiz ilan etmişler.”

“Kitabın asıl yazarı Reşid Rıza'ya laf yok, terceme eden A. Hamdi Akseki'ye laf yok, yayınlanmasına onay veren Din İşleri Yüksek Kurulu'na laf yok, yayınlayan Diyanet İşleri'ne laf yok, faydalıdır diyen o günkü Diyanet İşleri Başkanı Sn. Süleyman Ateş'e laf yok; fakat Hayrettin Karaman'a gelince sadece o suçlu ve mezhepsiz ilan ediliyor”¹⁹

Burada Sn. Karaman merhum Gürtaş'a –tezine taban tabana ters düşen- şu garip soruyu sorduruyor:

“Şimdi bütün suç, unutulmuş gitmiş, mevcudu tükenmiş ve zararı ortadan kalkmış olan *bu eseri yeniden ihya edip zararını tazelemekten ibaret olan H. Karaman'a mı aittir?*

(19) *Hayrettin Karaman, Bir Varmış Bir Yokmuş III*
81–85

Hayır!... O'nun günah keçisi seçilmesinin tek sebebi İmam *Hatip Nesli'nin gözbebeği* ve mümtaz bir şahsiyeti olmasıdır. Karaman bu yüzden suçlanmış ve iftira, tezvîr ve hakaretlere maruz bırakılmıştır.”²⁰

Evet suç sadece H. Karaman'a ait değil, başta o olmak üzere bu cürümde payı olan herkese aittir. Sadece o suçlu değil; aynı zamanda yazan, tercüme eden, sadeleştiren, basan, yayınlayan; herkes katkısı oranında suçludur.

Hiç mevcudu kalmamış ve zararı tamamen ortadan kalkmışken sadeleştirerek YENİDEN İHYA EDEN H. Karaman daha suçlu, İmam Hatip Nesli'nin GÖZBEBEĞİ(!) daha da suçlu, EN MÜMTAZ ŞAHSİYETİ(!) en suçludur. Çünkü o böylece Rasûlullah (S.A.)'in: “UYUYAN FİTNEYİ UYANDIRANA ALLAH LANET ETSİN”²¹ bedduasına ma'kes olmuştur. Rasûlullah (S.A.)'den kıyamete kadar gelmiş-gelecek bütün Ehl-i Sünnet Ve'l-Cemaat'i toptan KÂFİR, Sevâd-ı A'zam'ı istisnasız PUTPEREST, Hak Mezhep İmamlarımızı PUT ilan eden bir kitaba.²² Arap, acem hangi Müslüman el

(20) Hayrettin Karaman, *Bir Varmış Bir Yokmuş III* 81–82. Ahmet Gürtaş, *Türkiye de Yarın Gazetesi*, 29.Ocak.1977

(21) *Hadisi Şerif–Berika, İ.Rafii*

(22) Hayrettin Karaman'ın sadeleştirisi: 83–156. *Durmuş Ali Kayapınar, Mezhepsizlik: 8–9–80–81–88–93–94. Hayrettin Karaman; İslam Hukukunda İctihad: 214*

sürebilir, medhiyeler düzebilir?!... **“Dürzî ve Nusayrî gibi sapık mezhepleri ESANS MAHFAZALARI ve MÜCEVHERAT SANDIKLARI.**²³ olarak takdim eden bu yapıtı hangi akıl tezkiye edip savunabilir?!... Kim olursa olsun, böylesine büyük bir cürm asla savunulamaz, din

adına böylesine emsali görülmedik bir günahı irtikab eden mücrim, asla tezkiye edilemez. Din adına, iman adına, ilmü irfan adına işlenen İslam'ın dün, bugün ve yarınını kapsayan böylesine mahşeri bir soykırımı –Allah'tan başka- hiçbir kudret asla bağışlayamaz. Dolayısıyla bu yapıtı yazan da, tercüme eden de, sadeleştiren de, sapıklıklarına katılan ve katkı yapan da -kendi payına- suçlu ve günahkârdır.

Sayıları milyonları bulan İmam-Hatip ve İslam Enstitüsü mezunlarının biricik GÖZBEBEĞİ(!) Rasûlullah (S.A.)'in yukarıdaki hadisinin tek muhatabı olan zattan ibaretse vay halimize!... Yetmiş senedir bu fakir milletin yaptığı yüzlerce İmam-Hatip ve onlarca Yüksek İslam Enstitüsü ve dışından tırnağından artırarak harcadığı tirilyonların ürünü yukarıdaki ürkütücü nitelikleri taşıyan tek MÜMTAZ ŞAHSİYET(!) ten ibaretse vay bu milletin hali perişanına!...Desenize:

“SERVİ GİBİ ÜMİTLER
DÖNDÜ BİRER İĞDEYE,
GEÇTİ BOR'UN PAZARI
SÜR EŞEĞİNİ ZİRVEYE!...”

*(23) Hayrettin Karaman'ın sadeleştirdiği, İslamda
Birlik ve Fıkıh Mezhepleri, Mezahibin Telfiki ve
Dinin Bir Noktaya Cem'i Syf: 63*

Söz konusu kitabın; misyonerlerin emzirdiği masonların kucaklarında ihtimamla besleyip büyüttüğü üçlünün biri ve biricik kalemşörü olan Reşid Rıza'yı arap-acem bütün gerçek

Müslümanlar KÂFİR; yapıtını da, İSLAM DÜŞMANI ilan etmişlerdir. Reşid Rıza'nın hocası; bir karış ötesindeki Kabe-i Muazzama'ya gidip de ömründe bir kere bile haccetmezken, Beyrut'taki rahibe okullarından çıkmayan ve Camalüddin-i Efgani'ye: "SEN BENİ AHSEN-İ TAKVİM ÜZERE YARATAN (haşa) VÂHİD'SİN" diyebilen M. Abduh; hocasının hocası: Suudiye'ye gidip: "Halifelik sizin hakkınızdı, neden Osmanlı'ya kaptırdınız?!..." Mısır'a gidip: "Halifeliği neden Yavuz'a teslim ettiniz?!..." gibi fitler vererek imparatorluğu dinamitleyip fitilleyen Cemaleddini Efgani üçlüsü için Beyrut müftüsü Yusuf İbni İsmail En-Nebhanî (R.A.) El-Ukûdü'l-Lü'lüyye'sinde Efgani, Abduh ve Reşid Rıza'yı kastederek şöyle diyor:

"BUNLAR ÜÇLÜ BİR SACAYAĞIDIR.
ALTINDA FİTNE ATEŞİ YANAR,
ÜSTÜNDE KÜFÜR KAZANI KAYNAR."

"Birilerinin himmetiyle mason locasına girmişler ve bütün mason teşkilatları, aynı mihraklerin himmetiyle İslam Dünyası'nın sadaret makamlarına yerleşmişlerdir.
" Bunların prensipleri şudur:

"Bütün dinlerin hükmü birdir, hepsi aynı değerdedir. Hüküm itibariyle İslam Dini ile diğer dinler birbirine eşittir." ^{24,25,26}

Bu iki işbirlikçi ve kalemşörleri R.Rıza hakkında Ehli-Sünnet'in verdiği hüküm bu!... Kitabı hakkında yazılan Arapça reddiyeler kütüphaneler dolusu!... Sn. Karaman'ın sadeleştirisi hakkında yazılan Türkçe kitaplar –kendi ikrarı

ile- yediyi bulmuş, makalelerde 200'ü aşmıştır. Bu rakamları Sn. Karaman bundan 32 sene önce kendisini savunma sadedinde vermiştir. Şimdi tarafsız bir tesbit yapılırsa reddiye sayısı kim bilir nelere balığ olacak?!...²⁷

Görüldüğü gibi bu cürümden herkes payına düşeni daha dünyada iken almaya başlamış bile !....

FİTNE FESAD!...

MİLYARLARI İFSAD!...

SUÇA GÖRE CEZA!...

NOLA? DERSİN,HEY HÂT!...

(24) (25)(26)Yusuf İbni İsmail En-Nebhani, *El-Ukûdü'l-Lü'lüyye Fi-Medâihi'l-Muhammediyye*
Syf: 354-365-374 -383-384

Dr Fehd'ibni Abdirrahman İbni Süleymani'r-Rûmî, Menhecü'l-Medreseti'l-Akliyye Medrasetü'l-Akliyyeti-l Hadîse Fi't-Tefsir:
S:1/153-1/154-1/156-1/95,1/106-1/126-1/142-1/174-1/175-1/177

Dr Süleyman El-Beyyûmi, Etteyyaratü's-Siyasiyye ve'l-İctimâiyye Beyne'l-Müceddidin Ve'l-Mülhidin: S:41-42

SÜLEYMANCI KUR'AN KURSLARI

Sayın H. Karaman şimdiye kadar her fırsatta benim Dr. Bûtî'nin El-Lâmezhebiyye'sini MADDİ MENFAAT ve SÜFLİ DUYGULAR'ımı tatmin etmek için

Süleymancılar'a para karşılığı tercüme ettiğim;²⁸ Bu davranışla Süleymancılar'a ÇANAK TUTTUĞUM ²⁹ gibi iftiraları sıralarken Süleymancı ismini hep tasrih eder ve yükü tümüyle onlara yıkardı. Kendisi müridim dediği Gürtaş ve diğer yandaşları da bu ismi açıkça telaffuz etmekten çekinmezlerdi. Fakat şimdi Bir Varmış Bir Yokmuş adlı yapıtında nedense SÜLEYMANCI ismini tasrih, etmekten özenle kaçındığını görüyoruz. Burada: “Süleymancı Kur'an Kursları” demiyor da “Bazı Kur'an Kursları mensupları” diyor. İfadesi aynen şöyle:

“Dine hizmet yolunun sadece kendi Kur'an Kurslarından geçtiğini iddia eden bazı Kur'an-ı Kerim Kursları mensupları arasında, bu okullara (İmam-Hatiplere) ve bu okullardan mezun olan yeni “Hizmet Nesli”ne karşı muhalefet ve husumet havası belirdi. Körü

(27) *Bu tesbiti Sn. Karaman Konya Müftülük Salonunda 21.01.1977'de yapmıştır.*

(28) *Hayrettin Karaman, Bir Varmış Bir Yokmuş:3/87. Ahmet Gürtaş, Türkiye de Yarın Gazetesi, 09.Şubat.1977*

(29) *Hayrettin Karaman, Bir Varmış Bir Yokmuş:3/88. Ahmet Gürtaş, Türkiye de Yarın Gazetesi, 09.Şubat.1977*

körüne kendi peşine takılan mezunlar eski Hizmet Nesli mi yoksa; eskiye bağlı, eski kafalı hizmet nesli mi denilmek isteniyor dersiniz!... Bu çevreler yıllardır *bu okulların (İmam-Hatiplerin) komünist yetiştireceğini;*

dinin bu okullardan mezun olanlar eliyle yıkılacağını, bu okullara öğrenci gönderip ZINDIK olmalarına sebep olmaktansa çıraklığa, sanata gönderip adam olmalarını sağlamanın daha uygun olacağını çocuk velilerine telkin etmeye çalışmaktadırlar.”³⁰

Bilindiği gibi: “SÜLEYMANCILARA ÇANAK TUTMAK” demek, onları İNEK, çanak tutanı da gübresini kapmak için elinde çanak, ineğin –affedersiniz- kıcını bekleyen AVANAK!... demektir. Bu kişi eğer avanak olmasaydı, kendi muhtaçlarını doyurmaktan aciz Süleymancılardan peşine takılacağına Sn. Karaman’ın peşine takılır, ılımlı dünyalara yelken açardı!...

Sayın Karaman R.Rıza’nın dilinden mezheplilerin, ürküp kaçan EŞEK olduğunu,³¹ merhum Gürtaş’ın sırtından da Süleymancılardan İNEK olduğunu ifade buyurmuşlar, ama şahsen ben mezhepliler içerisinde eşeğe benzer birilerini hiç görmediğim gibi; Yüksek İslam Enstitüsü’nde yıllarca mezkur Kur’an Kurslarında okumuş bir çok öğrencim oldu,

(30) Hayrettin Karaman, *Bir Varmış Bir Yokmuş:*
Syf: 82. Ahmet Gürtaş, *Türkiye de Yarın*
Gazetesi, 09.Şubat.1977

(31) *Durmuş Ali Kayapınar, Mezhepsizlik*
Terc. Syf: 92–158–170. Kürras Syf: 24–25

o gençlerin DANA ya benzer bir taraflarını da görmedim. Öyle ya bunların büyükleri İNEK olunca, küçüklerinin de DANA olmaları lazım gelmez mi?!... Elinde çanak ineğin gübrelemesini bekleyen ben AVANAK’ında, kendileri gibi,

kaptığı gübreler sayesinde ILIMLI DÜNYA'lara azman dalbudaklar salan gürbüz GLOBAL; din-iman adına her türlü dinsizliğin uğradığı KÜTLESEL TERMİNAL olmam gerekmez miydi?!...

Bu hakaretlerin sahipleri isnad ve iftiralarını i sbat etmekle yükümlüdürler. Ben Süleymancıları; ancak onların, Süleymancıları yakıştırdıkları yukarıdaki isnadları yapmaları; özellikle merhum Gürtaş'ın imzasıyla "İMAM HATİPLER KOMİNİST YETİŞTİRİYOR. DİN ONLARIN ELİYLE YIKILACAK..."sözlerini Türkiye'de Yarın Gazetesi'nde yayınlamaları üzerine tanıdım. Ne ondan önce, ne ondan sonra; ne terceme karşılığı, ne de başka herhangi bir sebeple onlardan hiçbir menfaat sağlamış, hiçbir kuruş almış değilim. Aksini iddia ediyorlarsa isbat etmeleri gerekir.

**TERCÜME KUTSAL BİR EMANET,
YANLIŞ TERCÜME EMANETE
İHANET DEĞİLMİDİR?!...**

Sayın Hayrettin Karaman'a, müridi merhum Gürtaş'a ve diğer yandaşlarına göre: **“Ben Arapça'yı bilmezmişim, tercüme ettiğim eser tercüme hatalarıyla doluymuş,³² içinde birçok tercüme hataları varmış, kitabın ismini bile yanlış tercüme etmişim!...³³ Kimi işbirlikçilerine göre de Arapçayı bilmediğim için bu kitabı başkalarına tercüme ettirmiş, Süleymanlılara servis etmişim!...”**

Şimdi bu iddiaların doğruluk derecesine bakalım:

Süleymanlılara servis konusunun iç yüzünü gördük ve az önce gösterdik. Şimdi de tercümemin ismine göz atalım:

Benim tercüme ettiğim kitabın orijinal ismi altı kelime... Sayın Karaman'ın sadeleştirdiği kitabın orijinal ismi üç kelime... Ben tercümemin altı kelimelik ismini yine altı kelime ile tercüme etmişim. Onlar sadeleştirdikleri kitabın üç kelimelik orijinal ismini on iki kelime ile (güya) tercüme etmişler. Nasıl olmuş da üç kelime on iki kelimeye çıkmış belli değil... benim tercümemin ismi, kitabın

(32) *Hayrettin Karaman, Bir Varmış Bir Yokmuş, III Syf: 88*

(33) *H. Karaman, Zaruri Bir Cevap:3,4, Feyiz Yayınları-İstanbul. A. Gürtaş, Türkiye'de Yarın Gazetesi 6-10 Şubat-1977*

orijinal ismini oluşturan kelimelerin motamo Türkçe karşılıklarından oluşmuş ve içerisinde Arapça isminin Türkçe karşılıkları dışında tek kelime yok... Onların

sadeleştirisinin on iki kelimelik ismi içerisinde de kitabın orijinal ismini oluşturan üç kelimenin Türkçe karşılıklarından hiçbiri yok. Demek ki sadeleştirdikleri kitabın taktıkları Türkçe isminin R. Rıza'nın kitabı ile hiçbir ilgisi yok.

- 1) Bir kitabın ismini, yazarı kor; mutercimi, ya da sadeleştiricisi değil!... Söz konusu kitabı siz yazmadığınıza göre, yazarının koyduğu isimden tamamen bağımsız bambaşka bir ismi nasıl koyabilirsiniz?!... Eğer bunu dili bilmediğiniz için yapmışsanız; Arapçayı bilmeyen ben değil, siz olmuş olursunuz; dili bildiğiniz halde yapmışsanız; bu, bir çeşit intihal, yani kendi fikirlerinizi başkasına ait ya da başkasının eserini çalarak kendinize ait göstermek olur. Bunu da ya yaptığınızdan utandığınız için, ya da çalıntı yaptığımız ismin şöhretinden yararlanmak için yapmışsınızdır. Eğer R. Rıza'nın eserinin içeriği de sadeleştirisinin ismi gibi orijinal metninden tamamen bağımsız apayrı bir kitapsa; bizim, sizin sadeleştirinizi yeniden gözden geçirmemiz, R. Rıza adına yaptığımız alıntıları R. Rıza'ya değil, doğrudan doğruya size isnad etmemiz gerekecektir. Haydi bunu ben yaptım, başkaları?!...

Şimdi de tercümemizin yanlış olduğu iddia edilen isminin doğruluk ya da yanlışlık derecesine biraz daha yakından göz atalım.

Onlar diyorlar ki, El-Lâmezhebiyye:

“Mezhepsizlik” değil, “Bir mezhebe bağlı olmamak” demektir. “Ahtarü bid’atin”: “En korkunç fitne” değil, “En tehlikeli bid’at” demektir”. Eş-Şeri’tü’l-İslamiyye: “İslam Dini” değil, “İslam Şeri’atı” demektir. Dolayısıyla kitabın doğru adı: “İslam Dinini Tehdid Eden En Korkunç Fitne MEZHEPSİZLİK” değil, “Bir Mezhebe bağlı olmamak İslam Dinini Tehdid Eden En Tehlikeli Bid’attır” olmalıydı.

Bir kere “El-Lâdîniyye” nasıl “dinsizlik” demekse; “El-Lâmezhebiyye” de öylece mezhepsizlik demektir. Siz bunun manası illa da: “Bir mezhebe bağlı olmamak” demektir dersiniz; biz de, “El-Lâmezhebiyye” bir tek kelime, sizin tercemeniz ise kocaman bir cümledir ve bu cümlenin Arapça karşılığı da: “Ademü’l İltizâmi Bi Mezhebin Mu’ayyenin”dir. Bu cümle de aynen bu şekliyle, bu kitabın içerisinde yüzlerce defa geçmektedir. Siz bir kelimeyi bir cümle olarak terceme edersiniz, bir cümleyi kaç paragrafla terceme edeceksiniz?!... Madem “El-Lâmezhebiyye” kelimesi “Ademü’l İltizâmi Bi Mezhebin Mu’ayyenin” cümlesiyle aynı manadadır da, bu kitabın yazarı bu iki ayrı ifadeyi kitabında neden yüzlerce defa bu halleriyle ayrı ayrı kullanmış da, birini diğerinin yerine kullanmamıştır?!... Sonra Mezhepsizliğe: “Bir Mezhebe Bağlı Olmamak” dersiniz; ne kadar Şi’i, Zeydi, Dürzi... varsa hepsi ayağa kalkıp, “Bak bak, bunlar ayrıcalık yapıyorlar... Bize hakaret ediyorlar... Ne demek, biz mezhepsiz miyiz, nasıl Ehl-i Sünnet’in

mezhebi varsa bizim de mezhebimiz var” demiyecekler midir?!...

“Ahtarü Bid’atır” “ En Tehlikeli Bid’at” demektir” diyorsunuz, doğrudur. Doğrudur ama, Türk okuyuculardan kaç bu terkibi doğru olarak anlayabilir?!... “El-Bid’atü” kelimesinin: “İslam’la hiçbir ilgisi olmayan şeylerin, İslam’a dıştan sokularak, İslam imiş gibi gösterilmesi suretiyle dinin tahrib ve tahrif edilmesi” anlamına geldiğini kaçta kaçımız bilir?!... “Her şeyi ana kaynak Kur’an’dan alıp işi bitirelim” diyerek cahil cühela bütün insanları sadece Kur’an’a çağırdığınız halde, Rasûlullah (S.A.V.) efendimize salavat getirmeyi şirk sayan ve sala veren müezzini minarede vuranlar mı doğru anlayacaklar bid’at kelimesinin manasını?!... Halbuki avam halkı ısrarla davet ettiğiniz ana kaynak Kur’an’ı Kerim’de Cenabu Hak: **“Allah ve melekleri peygambere rahmet okurlar. Ey iman edenler!... O’na tam bir teslim (iyyet ve içtenlik) ile salat-ü selam getiriniz.”**³⁴ buyurmaktadır. Bu sarih emre rağmen kendiniz sala vermeyi ve peygambere salevat getirmeyi bid’at saydığınıza ve böylece herkesi da’vet ettiğiniz Kur’an’a bile muhalefet ettiğinize göre, avam-ı nastan bid’at’ın manasını doğru anlamalarını nasıl bekleyebilirsiniz de

(34) Ahzap Suresi, Ayet:56

“En Korkunç Fitne” yanlış tercemedir, doğrusu: “En

Tehlikeli Bid'at"tır diyebiliyorsunuz?!... Sizin anladığınız manada değil de, gerçek anlamda bid'at'ın tehlikesi ile korkunçluğu arasında, daha iyi anlaşılabilirlikten başka, aşılmaz dağlar mı vardır?!... Tehlikeli olan her şey korkunç ve korkunç olan her şey tehlikeli değil midir?!... Oysa kendiniz aynen: - "Terceme ve sadeleştirmelerde adettir; bazen ismin tam karşılığı konur, bazen de mevzua münasip bir başka isim konur; biz de ikincisini yaptık..." buyuruyorsunuz.

Öyle ise bu çifte standart nedir? Kendiniz için caiz gördüğünüz şeyi başkalarına niçin yasaklıyorsunuz? "Halka verir talkını, kendi yutar salkımı!..." öyle mi?!...

Oysa bizim sebep olduğumuzu iddia ettiğiniz bu korkunç mana uçurumundan, okuyucunun kurtarılıp kurtarılamaması, bu ölümcül mana ayırımını yapamamanın korkunç! tehlikesini veya tehlikesinin korkunçluğunu!, okuyucunun anlayıp anlayamaması yada kaçta kaçının bunlardan hangisini daha iyi anlayabileceği dışında, hiçbir tehlikeli fark yada korkunç! uçurum olmadığı meydandadır. Bu gibi hayali iddialarla sizler, yandaşlarınızla bir olup, aranızda yaptığımız titiz bir görev paylaşımıyla, **bid'attır diyerek teravih namazını, tesbih du'alarını, cum'anın sünnetlerini, iç ya da dış ezanlarını; namazların vakit, niyet, setr'i avret, istikbal-i kible, Kur'an'ın münzel metninden kıraet gibi her müslümanın bildiği ve harfiyyen yerine getirmekte olduğu şartlarını;**

kademeli olarak Kıyas'ı, İcma'ı, Sünnet'i hatta bir takım indi ve felsefi te'villerle Kitab-ı İlahi'yi ve sair birçok şe'air-i diniyye'yi kötüleyip yasaklamak suretiyle İslam'ın içerisini her gün boşaltıp durmuyor musunuz?!...³⁵ İnsanların gereği gibi anlayamadığı bu tür muğlak kelimelerin gölgesine sığınarak daha sonra daha neleri yasaklayıp yerlerine neleri globalize yada modernize edeceğinizi nereden bilelim?!... Hangi İslami esasları devirip yerlerine hangi devrimbazlıkları devreye sokacağınızı nasıl anlayalım biz saf Müslümanlar?!.... Bu dehşet verici durum, tehlikeli kelimesini korkunç, korkunç kelimesini tehlikeli'den ayırd etmemek kadar mı korkunçtur?!...

“Eş-Şeri’atü’l-İslamiyye”: “İslam Dini” değil, “İslam Şeri’ati” demekmiş. Evet doğrudur. Doğrudur da, biz “İslam Dini” diye terceme ettiğimiz halde, sayenizde(!) ağır cezalarda üç sene süründük; bir de “İslam Şeri’ati” diye terceme etseydik halimiz nice olurdu?!...

Bir kere benim terceme ettiğim kitabın Arapça ismi: MEZHEPSİZLİK'tir. Bu isim kitabın kapağına büyük harflerle yazılmıştır. Cümle yapısı itibariyle bu kelime teknik ta'biriyle: “mahzuf bir müptedanın haberidir”. Mahzuf olan müptedası “hâzâ”dır. Cümle olarak: “Hâzâ”“Bu Mezhepsizlik Kitabıdır.” demektir.

(35) *Durmuş Ali Kayapınar, Mezhepsizlik Terc. Syf: 197-203*

Ardından gelen **“Kitabü’l-Lâmezhebiyye Ahtaru Bid’atin”** terkihi, arkadaşların zannettiği gibi haber değil, **“El Lâmezhebiye’nin”** sıfatıdır. Dolayısıyla kitabın motamo adı: “İslam Dinini Tehdid eden En Tehlikeli, ya da En Korkunç Fitne, ya da Bid’at(olan) MEZHEPSİZLİK”tir. İşte benim, onların işbirliği ile bulabildikleri ve söz birliği ile dillendirdikleri en affedilmez yanlışım budur. Hepsinin yazılarında ve sohbet yada konferanslarında üzerinde uzun uzadıya ısrarla durdukları en büyük hatamız!...

Farzedelim ki, bu affedilmez bir hatadır. Kendilerinin sadeleştirip ısrarla savundukları M. Reşid Rıza’l-Huseyni’nin kitabının Arapça orijinal ismi: “Muhâveratü’l-Muslih ve’l-Mukallid: Islahatçı: (din devrimcisi) ve (mezhep) taklitçi(si)nin Karşılıklı Konuşması”dır. Sadece üç kelimededen ibaret olan bu kitabın ismini bakınız kendileri nasıl terceme etmiş ve ne hale getirmişler: “İSLAM’DA BİRLİK VE FIKİH MEZHEPLERİ Mezahibin telifi ve İslamın bir noktaya cem’i!...”

Açıkça görüldüğü gibi, kendileri tercüme ettikleri kitabın üç tek kelimelik ismini oniki kelimeye çıkarmışlar, üstelik uydurdukları bu paragraflık ismin içerisinde kitabın hakiki isminden tek kelime olmadığı gibi, ne orijinal ismini ve ne de içeriğini tam olarak yansıtan hiçbir mana mevcut değil. İşte bütün yandaşlarıyla koro halinde bana isnad ettikleri yalancılık, yanlışlık, iftiracılık, delilik, Arapça

bilmezlik, sahtecilik ve sapıklık(!....) İşte kendilerinin dilbilirlik, dürüstlük, akıllılık ve doğrulukları!... Ya Rasûlellah! Sen: “Benim ümmetim dalalet (sapıklık)’te birleşmez” buyurmuşsun, sen ki, Muhibir-i Sadık’sın... Senden asla yalan yanlış sadır olamaz. Bu nasıl oluyor peki?!... Haaa!... Rasûl-ü Zîşân her zaman ve her yerde olduğu gibi, elbette ki, burada da mutlak doğruyu söylemekte ve: “Ümmetü’l-Uhrâ: Diğer ümmetler” demiyor: ya-yı nisbî ile: “Ümmetî: Benim ümmetim!...”buyuruyor. Öyle ise?!...

- 2) Dr. Said Ramazan El-Butî’nin El-Lâmezhebiyye’sini 1975’de tercüme ettim. Bu kitap entertiple dizildi, Konya’da basıldı. O zaman Konya’da matbaacılık emekleme durumunda idi. Bir tek cümleyi on defa tashih ettiğimi, on birincisinde de yanlışın düzelmediği, ya da başka bir yanlış daha yapıldığını gördüğüm oldu. Kitapta ufak defek dizgi hataları olabilir ama tercüme yanlışlığı olduğu doğru değildir. Muarızlarımızın Arapçayı bilmediğime, kitabın adını bile yanlış tercüme ettiğime dair iddialarının kocaman bir yalandan ibaret ve bu ayıbın bana değil, kendilerine ait bir ayıp olduğunu birinci maddede hiçbir tereddüde mahal bırakmayacak şekilde ispatladık. Şimdi bir de Arapçayı bilip bilmediğimi ve kimin bilip bilmediğini, yaşanan olaylarla gözler önüne serelim.

Bu kitap 1976 yılında yayınlandı. Yayınlanır yayınlanmaz Türkiye’de kıyametler koptu. Özel toplantılar düzenlendi. Konferanslar verildi. Çeşitli

gazetelerde tefrikalar yayınlandı. Leyhte ve aleyhte bir çok yazılar, makaleler, hatta kitaplar yazıldı. Nedense yazarına toz kondurulmazken şahsıma takılmadık takma isim, yakıştırılmadık çirkin sıfat, yapılmadık hakaret, atılmadık iftira... bırakılmadı. Şehir şehir dolaşılarak Türkiye'deki etkileri araştırıldı. Dini çevreler, özellikle İmam-Hatip Okulları, Yüksek İslam Enstitüleri ve İlahiyat Fakülteleri tarassut altına alındı. Kitabın tesirinin boyutları bir bir tesbit edildi. Bununla da yetinilmedi, ülke dışından ünlü şanlı, yüksek ünvanlı (!) elemanlar bile ithal edilerek şehir şehir dolaştırıldı. Durum tesbiti yapıldı ve yer yer konferanslar verdirildi. Buna, vereceğimiz örnek Neslimizin Arapça bilirlilik derecesini de ortaya koyacaktır.

Pakistan'da Ziyaülhak idareyi ele geçirince, Zülfıkar Âli Butto zamanında Gadiyaniliğe ve Amerikan Emperyanilizmi'ne yaptığı değerli(!) hizmetlerinin mükafatı olarak Amerika'ya kaçırılıp İslam Felsefesi Ordünaryüs Profesörü ünvanıyla Chicago Üniversitesi'ne alınmış ve İslam Dünyası'ndaki misyonerlik faaliyetlerini teftiş ve tedvirle görevlendirilmiş olan merhum Sayın Global-Gezgin Ordünaryüs Prof. Fazlurrahman, mezkur maksatla Türkiye'de kimi meşhur ilahiyat profları rehberliğinde şehir şehir dolaştırılmış, bu arada Konya'ya da getirilmiş, önce Enstitümüz camiinde öğrenciye konferans verdirilmiş, ardından öğretim görevlisi arkadaşların öğretmen odasında toplanmaları

istenmiş, burada Prof. Fazlurrahman bize İngilizce hitab etmeye başlayınca ben kendisinden Arapça konuşmasını rica ettim. Bana Arapça: **“üstadım!... bu mezhep imamlarının sözleri birbirini hiç tutmuyor. Hatta aynı imamın aynı konuda bir yerde helal dediğine bir başka yerde haram dediği görülmüştür. Biz bu bitmez tükenmez ihtilaflarla uğraşacağımıza, işte ana kaynak Kur’an-ı Kerim, doğrudan doğruya Oradan alarak susuzluğumuzu gidersek daha iyi olmaz mı?... Hiçbir bozukluk ve eksikliğe yer vermeyen Allah Kelamı’yla meselelerimizi çözmek daha doğru olmaz mı?!...”** dedi. Ben öğretmen odamızın kirli sarı duvarını göstererek, üstadım!... şu duvarın rengini söyler misiniz? Dedim. “Gri”, dedi. Duvar sarıya çalan grilikte idi, dolayısıyla gri de sarıda denebilirdi. Ben –ben “sarı” diyorum, hangimiz doğruyu söyledik?... diye sordum. İkimiz de doğruyu söyledik, çünkü duvarda sarılık da var, dedi. Ben, işte bu “Rasûllah (S.A.)’ in ihtilafû ümmetî rahmetün vâsi’atün” hadisesindeki, içinde sınırsız rahmet barındıran İHTİLAF’tır dedim. Tavanı göstererek lütfen bir de şu tavanın rengini söyler misiniz?... diye sordum. “Beyaz” dedi. Tavan gerçekten beyazdı. Ben “siyah” dedim ve ilave ettim, hangimiz yanlış söyledik?... sen... dedi. “İşte bu da HİLAF... Siz hilaf’la ihtilafın kelime ve anlam yakınlığından faydalanarak insanları yanıltıyorsunuz. İhtilaf, hilaf anlamında kullanıldığı gibi yukardaki hadisi şerifte ifade buyrulduğu üzere, gerçek payı olan görüş

farklılıkları anlamına gelir. Hilaf ise ikisinin bir araya gelmesi imkansız zıtlıklar demektir!...

Bu cevabı alan Sn. Prof. yerinden fırladı, elime kapandı. Bıraksam ayaklarıma da kapanacak nerdeyse!... Apar topar tuttum yerine oturttum. Münakaşaya devam ettik. Nedense konuşmamıza hiç kimse katılmıyor, herkes sadece ikimizi dinliyordu. Sayın Prof'da her habtoloşunda aynı garip davranışını yapmaya kalkışıyordu.

Sonuçta bana: **“Üstadım, sen Mutlak Müctehidsin. Peşime düş, seni Türkiye'nin bir numaralı güncel din âlimi, hatta dünyanın en meşhur İslami Lideri yapayım”** diyerek kucakladı.

Ben de: “Üstad!... Ben haddimi bilirim... Değil Mutlak Müctehid, müctehidliğin en alt tabakasındaki fakihlerimizin dahi ayaklarının tozu bile olamam. Böyle bir iddiada bulunan kesinlikle yalan söyler. Çünkü nass ile sabit hükümlerin tersine çalıştırıldığı; içki, kumar, zina... gibi hakkında ayetle sabit kesin hüküm bulunan şeylerin helal ve mubah işlemleri gördüğü; hakkında icthadın bile söz konusu olmadığı bazı kesin helallerin haram, haramların helal olarak uygulandığı bir ortamda; kim, niçin, kimin adına ve nasıl icthad yapacak?!... yaptığı içtihatlar neye yarayacak nerede ve nasıl uygulanacak ?! “İctihad kapısı açıktır, biz icthad yapabiliriz” diyenler; buyursunlar önce İslam'ın sarıh naslarına taban tabana zıt uygulamalar hakkında, İslami nasların ruhuna

uygun bir açılım yapsınlar ve Allah'ın ayetle sabit emrine karşı gelindiğini açıkça ilan etsinler de ellerini öpelim. Zaten cesaret edip de Kitap ve Sünnet'ten Allah ve Rasûlü'nün gerçek muradına isabet kaydeden ictihad yapabilmeleri durumunda, yaptıkları ictihadların daha önceki müctehidlerimizin ictihadlarının aynısı olduğunu hayretle göreceklerinden eminim. Bu ise ecdadın "Hasılı tahsil" dedikleri, ortada mevcut olan bir şeyi gereksiz yere yeniden icada kalkışmaktan başka hiçbir anlam taşımayacaktır. Sonuç kesinlikle bundan ibaret olduğuna göre, ne diye boşu boşuna çıkmaz sokaklarda kaybolalım?!..." dedim.

Altmış küsur kişilik bir dilsizler topluluğu bu ilginç düet sahnesini, dört küsur saat, çıt çıkarmadan, can kulağıyla dinlediler. Dinlediler ama; içlerinden kaç konuşulanların kaçta kaçını anlayabildi, bilmiyoruz. Çünkü bizde adet böyledir. Arapça; büyük çoğunlukla, cümlenin kelime kelime Türkçeye çevrilmesi ve bu kelimelerin Türkçe cümle şeklinde yeniden düzenlenmesinden sonra anlaşılabilir. Bu da büyük zaman kaybına yol açar. Biz bu şekilde bir cümleyi anlayana kadar, seri halde Arapça konuşmaya devam eden hatip en azından sekiz on cümle daha konuşmuş olur. Böylece ipin ucunu tamamen kaçırmış oluruz. Hatibe katılabilmek için aynı devşirme usulüyle kelime kelime katılım cümlesi hazırlayacağız da, bir münasebet düşürebilsek, konuşmaya katılabileceğiz!... bu durumda bizden bir hayli uzaklaşmış olan hitabet

kervanına neresinden, nasıl katılacak ve nasıl uyum kurabileceğiz?!...

Evet, öğretim görevlisi arkadaşlarımızın hiçbiri Prof. Fazlurrahman'ın, konuşmasına hiçbir katkı yapamadıkları genellemesini yaptık ama, Öğretmenlik Bilgisi, Pedagoji, Psikoloji ve Ölçme Değerlendirme gibi İslami Branş dışı derslerin öğretim görevlilerinin mevki-makam için, kimilerine yaranma çirkinliğine tenezzül etmeyebilenlerinin, hiç kuşkusuz bu genellemenin dışında kaldıkları aşıkardır.

Bir de, bütün imkanları zorlayarak branşlarının dili olan Arapçayı bütün güçleriyle öğrenme çabası içerisinde olup da -ite dalanmaktansa çalıyı dolanmayı tercih eden, mevki-makam, şöhretü şan hastalığına kapılmayabilen genç arkadaşlarımızın- Arapça konuşmayı bilseler bile- bu münakaşaya katılmamayı yeğlemelerini de anlayabiliyoruz. Bizim anlayamadığımız; bu kardeşlerimizin bu kadar hakikatsiz olabileceklerini düşünmek istememekle beraber, nasıl olup da bu esrarengiz kliğe körü körüne katılabildikleridir?!... Bu tahrip planına hangi akılla onay verebildikleridir?!... Sonucunun nereye varacağını bildikleri halde, yavaş yavaş sürekli ısıtılmakta olan bu ILIMLI BATAKLIĞA nasıl dalabildikleri ve nihayet nasıl dayanabildikleridir. İmanlı bir insanın dinini dünyaya değişebilme acısına dayanabilmesi, karşı durulması imkansız bir korkudan kaynaklansa gerek...

Şimdi ağır misafirimiz Prof. Fazlurrahman'ın uğurlama faslına dönelim. Sayın Profesör'ün şahsıma cömertçe sunduğu yukarıdaki şöhret (!) sinyallerinin pis kokularını alarak, leş kargaları misali, misafir Prof. ve rehberinin etrafına üşüşen, şöhretü şan, dünyalık unvan, göstermelik mevki ve uyduruk makam sevdalısı arkadaşlarımızın alayış ve tantanaları arasında adeta omuzlar üzerinde, son model pahalı arabalarına bindirildi. Avenesiyle, ezan duymuş şeytan süratiyle, yağdanlıklarını eksoz dumanına boğarak Enstitümüzden uzaklaşıp gittiler.

İşte size Arapça bilmezlik ve bilirlilik serüvenlerimizden bir sahne daha!...

- 3) Artık bu konuya üçüncü bir susturucu örnekle son verelim. 05.03.1977'de Konya'da bir İmam Hatip mezunları toplantısı yapıldı. Bu toplantı, güya biri birinden ayrı düşmüş eski arkadaşların yeniden buluşup hasret gidermeleri için düzenlenmişti. Bu arada ben de bu toplantıya şahsen davet edilmişim. Toplantı salonuna girdiğimde İmam Hatip, Yüksek İslam Enstitüsü ve İlahiyat mezun ve mensuplarının ileri gelenlerinin salonu tıklım tıklım doldurmuş olduklarını gördüm.

Söz konusu toplantının gerekçesi olarak ilan edilen “buluşma ve hasret giderme” konusu bir tarafa bırakıldı, yerine “şu Mezhepsizlik meselesini bir görüşelim” denildi. Böylece bu kamuflajlı toplantının

gerçek amacı açığa çıkmış oldu.

Konunun birincil tarafı olarak kibarca sahneye buyur edildim. Katılımcılar da sözcüleri olarak karşıma rahmetli Ahmet Gürtaş'ı çıkardılar.

Ben –“Konu Mezhep konusu... İslami bir konu... İslam'ın ana dili Kur'an Dili ARAPÇA'dır. Konuklarımız da büyük çoğunlukla konunun uzmanları olduğuna göre; münakaşamızı kendi dili ile, yani ARAPÇA olarak yapmamız gerekir. Buyurun, konuyla ilgili düşüncelerinizi ARAPÇA olarak anlatın ve sorularımızı aynı dille sorun; ben de aynı dille cevaplayayım” dedim.

Bu öneri ile karşılaşan Gürtaş Bey, düşüncelerini ARAPÇA anlatacak yerde, Türkçe konuşmaya devam ederek işi baştan kaybettiğini ortaya koymuş oldu.

Ben davetlilere –“İsterseniz başka bir sözcü seçebilirsiniz” dedim. Bu tehdidime de olumlu bir cevap veremediler. İçlerinden hiç kimseyi seçip sahneye gönderemediler. Bunun üzerine rahmetli Gürtaş'la münakaşamızı Türkçe olarak sürdürmek zorunda kaldık.

Yalnız burada gözden kaçırılmaması gereken ince bir nokta vardır; o da: “Bir dili bilmenin ayrı, pratik konuşmanın ayrı şeyler olduğu hususudur. Benim merhum Gürtaş'ın bilmediği Arapça ile kastım pratik Arapçadır, yoksa kitâbî Arapça değil... Zira Gürtaş

rahmetli Enstitümüzden Kamu Personeli Dil Sınavına giren arkadaşlarımız içerisinde doksanın üzerinde puan alan üç beş kişiden biridir. Dolayısıyla O'nun kitâbî Arapça'yı çok iyi bildiğini kaydetmemiz gerekir. Demek ki, buna rağmen kitâbî bilgi seri olarak pratik Arapça konuşmaya yetmemektir. Nitekim rahmetli Gürtaş bir süre Enstitümüzde idarecilik yapmıştı. İdareciliği süresinde Enstitümüze gelen Arap misafir ve kabilelere kendisi rehberlik edeceği yere bana koşardı.

İşte benim Arapçayı bilmeyişim, yanlış tercüme yapışım, başkalarına çanak tutuşum ve başkalarına tercüme yaptırıp birilerine satışımın üçlü açılımı!... İşte sayın ağabeyimizin onlarca yıl sonra yazdığı Bir Varmış Bir Yokmuş Masalı'na yeniden aktardığı yalanların iç yüzleri... İşte peşine takıldığı Abduh, Efgani, ve R. Rıza'nın yolunda hiç sapmadan yürümeye devam edişi ve peşine körü körüne takılan yandaş ve müritlerini bu sakîm yolda sürüklemeye devam edişinin resmi!...

Prof.Dr. Durmuş Ali KAYAPINAR